

Dünya Mirası Erimeye Terkedildi

Divriği Külliyesi ve Darüşifası'nın Doğu cephesi 158 Ada 3 Parsel de başlatılan kazı çalışmaları devam ediyor. Darüşifa'ya ağırlık olarak baskı yapıp yapının bozulmalarına neden olan toprak yığıntıları temizleniyor. Yığıntılarda 800 yıllık tarihi eserler ortaya çıktı. Kazının sorumluluğunu Şivas Müze Müdürü Yusuf Altun, Arkeoloji sorumluluğunu ise Selçuk Üniversitesi'nden Doç. Dr. Osman Eravşar yürütüyor. Darüşifanın doğu cephesine yıllar önce biriktirilen toprak kütle zaman içerisinde esere ağırlık olarak baskı yapmış, eserin mimari dengesinin bozulmasına sebep olmuştu.

**“Kurumsal
Hazır Yemek”te
bir Keyveni tüm
sektöre bedeldir!**

Yemeklerde kalite, lezzet, çeşitlilik ve mükemmelliği; hizmette ise kusursuzluğu sunuyor Keyveni, 1985'ten beri...

Çiftlikten sofraya takip ettiği kalite kontrol süreci ve yüksek hijyen standartlarıyla lezzeti estetikle, kaliteyle buluşturuyor.

keyveni
Kurumsal Hazır Yemek

www.keyveni.com.tr

Nakilbent Sk. No: 41/1
Sultanahmet - İstanbul

İADE
ADRESİ

İstanbul AVPİM PP.303

Divriği

● D VR : AYLIK S YAS GAZETE ● 1 HAZ RAN 2010 ● YIL: 5 SAYI: 46 www.divrigi.com.tr

Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök

Başkanın dediği dedik

Divriği halkı ve pazar esnafı perişan. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök göreve geldikten sonra Divriği'de kurulan pazarın yerini ve gününü değiştirdi. Bu uygulama pazar esnafını ve halkı canından bezdirdi. Pazar esnafının ve Divriği halkının görüşü alınmadan uygulamanın başlatılmasına herkes tepkili. Çarşı Altında Pazartesi günleri kurulan Pazar Cumhuriyet Meydanı'na kaydırılarak, Çarşamba gününe alındı. Buradan da PTT'nin önünden başlayarak Ulucami önündeki sokak aralarına taşındı. Geçtiğimiz hafta PTT önünde kurulan pazara Polis müdahale etti. Zabıta ve polis arasında gergin anlar yaşandı. Bir grup pazarcı yeniden Hükümet Meydanı'na tezgahlarını kurdular.

Esnaf da Halk da Perişan

Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'ün göreve gelmesinden sonra başlattığı pazar yeri değişikliği pazarcılar ve halk tarafından tepkilere neden oluyor.

Çarşı Altında kurulan pazarın yerinin ve gününün değiştirilmesi belediyeyle halkı karşı karşıya getirdi. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'ün göreve gelmesinden sonra başlattığı pazar yeri değişikliği pazarcılar ve halk tarafından tepkilere neden oluyor. Çarşıaltında kurulan Pazar Hakan Gök'ün talimatıyla Cumhuriyet Meydanı'na taşındı, buradan da Ulucami önündeki SİT alanına kurulmaya başlandı. PTT'nin önünden başlayarak dar sokaklardan Ulucami'nin önünden Petrol İstasyonu'nun etrafına kurulan Pazar araç trafiğine de açık hale getirildi. Pazar esnafı ve halk şoförlerle sert tartışmalar yaşıyorlar. Araç sahipleri de

pazarın içerisini kullanmak istemediklerini, ancak başka bir geçiş olmadığı için buna mecbur kaldıklarını söylüyorlar. Bu uygulamaya isyan eden bir grup pazarcı tezgahlarını yeniden Cumhuriyet Meydanı'na getirdiler. Böyle olunca Cumhuriyet Meydanı'ndan başlayan pazar PTT önünden Ulucami'ye kadar olan geniş bir bölgeye darma dağınık olarak yayılmış oldu. Pazarcılar ve halk bu mağduriyetlerini anlatacak ve çözüm bulacak merci bulamamaktan şikayetçi. Bu uygulamanın uzun süre devam edemeyeceğini söyleyen pazarcılar Divriği Belediyesi'nden şikayetçi olduklarını söylediler.

İktidar Yerelden Başlayacak

ŞAHİN KÜÇÜK

CHP'deki değişimi anlatmaya devam edelim.

Sayın Kemal Kılıçdaroğlu'nun CHP Genel Başkanlığına seçilmesinden sonra CHP'de bir değişim heyecanı yaşanmıştır ve de yaşanmaya devam etmektedir. Sayın Önder Sav, Deniz Baykal'ın istifasından sonra **CHP tabanı rahatlatmıştır, bunu göremeyenler kör olabilir, ancak bu halk kör değildir"derken neyi kastetmiştir?** 33.cü CHP kongresinde 10 bin kişilik salona 40 bin kişi neden akın akın gelmiştir? Kılıçdaroğlu'nun CHP Genel Başkanlığına seçildikten sonra medyanında CHP hakkındaki yorumları eskiye oranla olumlu yönde bir değişim ve dönüşüm içerisindedir. Hükümet kanadının Kılıçdaroğlu'nun CHP genel Başkanı olmasından sonra ezberinin bozulduğu gözlenmektedir. Bu değişim ve dönüşümü ifade edecek sayısız örnekler var elimizde. Öyleyse geriye ne kalıyor? Bu değişim iyimi? Yoksa kötümü? Bu değişim devam etmelimi yoksa durmalımı? Bu değişim kimlerin elini zayıflatıyor? Kimlerin elini güçlendiriyor? Ben şahsen bu değişimden fazlasıyla ümitli olanlardan birisiyim. AKP iktidarının karşısında 8 yıldır seçenек olamama durumu bitmiştir. Bugün artık CHP'nin önümüzdeki seçimlerde iktidar olmasının bütün imkanları oluşmuş ve de CHP genel merkezi iktidar olma umudu vermiştir. Geriye ne kalıyor? CHP nin kendi iç yapılanmasını hızla yenileyerek demokratik altyapısını oluşturmaya gerekiyor. Geçen yazımda **"yenilenme en küçük beldelerden başlayarak, ilçelere ve illere kadar gitmeli"** demiştim. Bu görüşümde ısrarla sürdürüyorum. İlleri ve ilçeleri ele geçiren , halktan kopuk,değişim ve dönüşüm anlayışından uzak , çeşitli şaibelere bulaşmış, ticaretle siyaseti birbirine karıştıran bu simalar CHP'den ayıklanmadıkça, yenilenme amacına ulaşamaz. Eğer CHP halkın umudu olacaksa bu yolu asla ihmal etmemelidir. CHP Genel Merkezi kendi tabanında ve halk nezninde gereken güveni ve sempatiyi yakalamıştır. İllerde ve ilçelerde CHP genel merkez yöneticilerine Parti Meclisine ve MYK üyelerine karşı oluşan sevgi, saygı ve güven, yerel parti yöneticilerinde vardır. CHP yöneticileri ve yetkilileri için bu yönüne hızla ağırlık vermeliler. Yenilenmeyi ve güveni buralara kadar inşa etmelidir. Taşradaki halk sokağa çıktığı zaman il ve ilçe başkanına, belediye başkanına bakarak partiye karşı kanaat oluşturuyor.Yepyeni beyaz bir sayfa oluşturma ve iktidara yürümek dileğiyle.

Yazarlar...

Haydar YALÇIN

Müslüm DOĞAN

Beyzade ÖZKAHRAMAN

Nilüfer MURATOĞLU

Mustafa TARAKÇI

Muharrem YAĞBASAN

İsmail ÇINAR

Esat KORKMAZ

Sadık ÇELİK

Hıdır ÇAM

İsmail ASIL

Ataner YILDIRIM

Sayfalar

Yağbasan Köyü

Ankara DKD

Öğrenci Yurdu

6'DA 7

Kültür Sanat

7/8'DE 7

Feyzullah Çınar anma

8'DE 7

Antalya DKD

9'DA 7

Yatılı Okul

10'DA 7

DKD Turnuva

11'DE 7

Garip Hıdır

12'DE 7

YATILI OKUL ŞENLİĞİ YAPILDI

6. Yatılı Okul Şenliği cıskıyla yapıldı. Divriği Atatürk Yatılı Bölge Okulu'nda her yıl Mayıs ayının son Cumartesi günü Geleneksel olarak yapılan yıl sonu şenliğine yüzlerce kişi katıldı. Yatılı Bölge Okulun'daki şenliği yine bu okuldan yıllar önce mezun olmuş öğrenciler organize ediyor. Şenlikte Tuncay Balcı, Şahin Aydın ve Mahmut Kalkan sahne aldılar. Şenliğe CHP Divriği İlçe Örgütünün yöneticilerinden Zehra Yalçın da katıldı.

TRAKTÖR DEVRİLDİ

Divriği'den Sincan'a tuğla ve çimento taşıyan traktör Yazı Köy'e 500 metre mesafedeki virajda devrildi. Sincan Köyü Muhtarı Sait Karslı'nın kullandığı traktörün sağ römork tekeri aks'dan koptu ve 20 metre sürüklendi. Daha sonra römork kancası traktörden kurtularak büyük bir kazayı önleyerek devrildi. Kazada herhangi can kaybı ve yaralanma olmadı. Römorkun devrilmesinden sonra tuğlalar ve çimentolar yola savruldu.

Tercih Ediliyoruz Çok Farklıyız...

- Gümrük Müflavirlik Hizmetleri
- «thalat ve «hracat Gümrükleme Hizmetleri
- Teflvik Takibi •TSE Dökümantasyon
- Ön izin Uygulamalar» •Tercüme
- Teminat Çözümleri •Kurye Hizmetleri

Mevlana Cad. No 85 Kat 2-3 Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 413 35 35 Fax: 0212 546 76 61info@unsped.com.tr
www.unsped.com.tr

MUSTAFA TARAKÇI

tarakci.mustafa@gmail.com

Azınlıklar

Türklerde azınlık hakları Fatih Sultan Mehmet'le başlar. Fatih Sultan Mehmet İstanbul' u fethinden sonra Rum Kilisesine din ve özel hukuk işlerinde özerklik verdi. Patriği Rumlar seçti, Ortodoksların başına geçirdi. Bu imtiyazlar daha sonra Ermeni ve Yahudilerde tanındı. Bu din adamları topluluklarını yönetmek için özel vergi topladılar. Her topluluk yargılama, maliye, eğitim sistemini kendisi kurdu. Fatih zamanında azınlıklara tanınan bu haklar 1839 Tanzimat Fermanına kadar devam etti. 1789 Fransız İhtifalinden Osmanlı İmparatorluğundaki azınlıklarda etkilendir. Hasta adam denilen Osmanlının mirasından pay alabilmek için emperyalist Avrupalı devletler azınlıkları kışkırtmaya koyulurlar.1839 Gülhane hattı hümayunu esas olarak Müslümanların gayrimüslimlerle haklar bakımından eşitliği ilkesini getirmiştir. Böylece hâkim millet anlayışı rafa kaldırılmıştır. Sancak merkezlerinde Müslüman ve gayri Müslimlerden oluşan meclisler kurulur.(1840) 18 Şubat 1856 da bütün bakanlar, yüksek memurlar, Şeyhül İslam, Patrik, Hahambaşı ve cemaat önde gelenlerinin huzurunda Islahat Fermanı yayınlanır. Bununla azınlıklar haklar bakımından eşit olduğu Müslümanlara görev bakımından da eşit olma hakkına kavuşurlar. Yani askerlik yapacak, subay olacak, devlet memuru olabileceklerdir. 1876 Kanunı esasinde din ve mezhep farkı gözetmeksizin herkese çeşitli hak ve hürriyetler verdi. Ayan Meclisinde 11 gayri Müslim, Mebus an meclisinde de 69 müslümana karşı 46 gayrimüslim vardı. **II. Meşrutiyet ve sonrasında Meclisi Mebusanın etnik yapısı şöyledir:**

YIL	Toplam	Türk	Arap	Arnavut	Rum	Ermeni	Yahudi	Slav
1908	288	147	60	27	26	14	4	10
1912	284	157	68	18	15	13	4	9
1914	259	144	84	-	13	14	4	-

1908 - 1918 dönemi Osmanlı Hükûmetlerinde, son Talat Paşa hükûmeti hariç hepsinde azınlıklar bakanlık görevinde bulunmuşlardır. Osmanlıda bakan olan gayrimüslim sayısı toplam 18 dir. Osmanlıda gayrimüslimlerin medeni hukuk davaları cemaat mahkemeleri tarafından görülürdü. Ceza hukukunda Müslüman - gayrimüslim eşitti. Kur'an daki kısas ve diyet cezası hem Müslüman hem gayrimüslimlere eşit uygulanmıştır. Ancak, gayrimüslimlere diyet cezasının yarısının tatbik edildiği çoğu kaynaklarda tespit edilebilir. 1868 de, müslim ve gayrimüslim üyelerden oluşan "Şurayı Devlet" in yetkilerine her çeşit kanun, tüzük incelemekte dahildi. Şu halde Müslümanların yanı sıra gayrimüslimlerde ülkede hukuk kuralları yapımında söz sahibi olabiliyorlardı. Mithat Paşanın şura başkanlığı döneminde 41 üyeden ancak 28 i müslümandı. Batılların Osmanlıyı tenkit ettiği konuların biri de "şahitlik" meselesidir. Müslüman olmayanlar Müslümanlara karşı şahitlik yapamıyordu. Buda uygulamada zengin gayrimüslimlerin fakir Müslümanları şahit kullanmasıyla çözülyordu. Bu durum fazla devam etmedi. 1856 yılından itibaren Müslümanların karşısında Hristiyan şahitlerinde kabul edildiğini görmekteyiz 1879 dan itibaren gayrimüslimler evlenme, boşanma, miras, nafaka ve vakfa ilişkin davalarda kendi cemaat mahkemelerine gidebiliyorlardı.

Tanzimat'a kadar gayrimüslimler "cizye" adlı bir baş vergisi vererek askerlik yapmıyorlardı. Burada da din adamlarına, yoksullara, sakatları istisnalar tanınmıştı. 1856 da cizye vergisi kaldırıldı. Gayrimüslimlerde Askere alınmaya başlandı. Ancak, uygulamada zorluklar çıkarıldı. Zengin azınlıklar ticari kayıplarından dolayı askerlik yapmak istemiyorlardı. Bunun üzerine devlet " bedeli askeri " denilen savunmaya destek vergisi koydu. Bedeli askeri, maddi durumlarına göre her yıl zenginlerden 60, orta hallilerden 30, fakirlerden 15 kuruş /gün olarak alınacaktı. 1895 te askerlik bedeline ilişkin bir kararname yayınlanır. Köy başına (ortalama 135 erkek) 5000 akçe askerlikten muaf vergisi alınmaya başlanır. Bedeli askeri sistemi küçük değişikliklerle 1908 e kadar devam etmiştir. Bu suretle şu veya bu şekilde gayrimüslimlere askerlik hizmetinin yaptırılmadığı görülmektedir! 7Ağustos 1909 da anayasa değişikliği ile bedelli askerlik kaldırıldı. Herkese askerlik yükümlülüğü getirildi. Ancak gayrimüslimler tepki gösterdiler. Yine iktidarlar dayanamadılar. Bu kez bedel_i nakdi sistemi geldi. Buna göre 50 Osmanlı altını ödemenin yanı sıra en yakın piyade alayında 3 ay eğitim yapılacaktı. 3 aylık eğitim 3 yıllık askerliğe tekabül ediyordu. I.Dünya Harbinde gayrimüslimler orduya alındı. Ancak, amele taburlarında kullanıldılar. Bu taburlar tarım ve ya demiryolu yapım hizmeti veriyorlardı. 1914 nüfus sayımına göre gayrimüslimlerin toplamı: 3.066.602 dir. Buda nüfusun %19,09 ne denk gelmektedir. **Not:Bu bilgileri bir araştırma nedeniyle tespit ettim. Bilgi içinde siz kıymetli okurlarımla paylaşmak istedim. Yazarken bir şevi hatırladım. Türkiye'deki Kürtlere ve Alevilere azınlık diyen Avrupa Birliği ülkeleri halt etmişler. Aleviler bu milletin saygın bir kesimi; Kürlere de bu milletin önemli bir parçasıdır. Bu millet Türküyle, Kürdüyle bölünmez bir bütündür. Bu topraklarda herkesin eşit hakkı; milli mücadelede de herkesin aynı derecede alın teri vardır!)**

•KAPI PANELİ •SUNTA
•SUNTALAM
•MDF •MDF LAM
•MEDEKAP • PROFİL

Organize Sanayi bölgesi Keresteciler Sitesi
8. Sok. No:10-12 İkitelli/İST.
Tel: (0212) 670 00 63 - 64 Fax: (0212) 670 00 98
E-musapala@tnn.net

BİRAZ DA GÜLELİM

AĞZININ TADIYA KÜFÜR EDEMEMEK

Doğum yeni olmuş, üçüncü çocuğu da erkekti. Köyde havalı havalı gezinirken duvar dibinde sigarasıyla demlenen yaşlı Dede:
- Gözün aydı oğlum, çocuğun olmuştur?
Diye sorar
- “Sağ ol Dede ” der yağız delikanlı
- Kız, oğlan?
- Oğlan Dede
- Adını ne kodun?
- Ali Haydar Dede
- Dede, kafasını yere eğ, üzgün üzgün başını sallayarak “ eyi, eyi” der.
- Dede yoksa ismi sevmedin mi?
- “ Yok be oğlum, sevdim de böyle isimler koyuyorsunuz sonra insan ağzının tadiyla bu piçlere küfür edemiyor yahu...” der.
BİR FARKIMIZ YOKMUŞ MEĞER
Damat, Alevi; Gelin, Sünni'ydi.
Kalabalık bir ortamda yaşlı bir kadın geline
“ Kızım, bizimkilerine göre Alevilerin bir farkı var mı?” diye sorar.
Gelin, biraz saflığından, biraz da dedikoduların etkisinden olacak ki
“ Yok nene yok, onlar da sünnetli ” der.

SU(N)Nİ BAĞIRSAK

Yaşlı kadın, kızının başında refakatçiydi, İstanbul'un büyük bir hastanesinde.
Tahliiller sonunda kızında bağırsak tümörü bulunmuş, kalın bağırsağı alınarak yerine suni bağırsak takılmasına karar verilmişti.
Doktor, yaşlı kadına
- “Ana kızına suni bağırsak takacağız” der.
Yaşlı kadın hemen kapıya çıkar ve oğlunu arar
- “ Acele gel hele gurban, Doktor, bizim kıza Sünni bağırsak takacakmış. Çekindim Alevi olduğumuzu da söyleyemedim de ” der.
NİYET VAR, NİYET VAR
Ramazan ayıydı.
Bizimkinin Alevi olduğunu herkes biliyordu. Bizimkine takılmak isteyen bir bayan
“ Sen de niyetli misin?” diye sorar
Bizim ki gayet sakin
“ Heee ben niyetliyim, sen de niyetliysen haydi gidelim ” der.
GÜNAHA SOKMAK
Gebze'de Dede, kendisine takılan torununu bastonuyla kovalarken Balkonda ki bir kadın “ Oğlum camiye kaç, camiye ” diye çocuğa akıl verir.
Torun, camiye kaçır.
Dede, bastonuyla caminin kapısına kadar gelir ve içerideki torununa “ Çık kapıya lan piç kurusu, beni günaha sokma ” diye bağırır.

YOLCULUKLAR

www.hidircam.com
hidircam@gmail.com

HIDİR ÇAM

CENAZE NAMAZIMIZ

İstanbul'da bir Alevi cenazesi kaldırılacaktı. Uzun tartışmalardan sonra komşulara ayıp olmasın diye cenazenin camiden kaldırılmasına karar verilmişti. Caminin kapısını kadar gelen cemaatten kimse içeri girmek istemez. Önce kendi aralarında tartışılar, her konuşan, “ Camilerde cenaze namazı nasıl kılınır bilmiyorum ” diyerek içeri girmek istemez. Almanya'dan yeni gelen yaşlı Mustafa Dayı'yı sen bilirsin diyerek biraz hatırla, biraz da zorla içeri sokarlar. Önde hoca, Mustafa Amca ve beş on kişi arkasında namaza başlarlar. Namazın bir yerinde Hoca, melekleri selamlarken başını bir sağa bir sola çevirip anlaşılmayacak şekilde bir şeyler söyleyince arkasında ki Mustafa Amca, hocanın sırtına vurarak
“ Hoca bizimkilerini anyorsan kahvedeler, çağırayım mı?” der.

Kadın komisyonu Göreme'yi gezdi

Yağbasan Derneği Kadın Komisyonu her yıl olduğu gibi bu yılda bir gezi düzenledi. Hacıbektaş ve Ürgüp'ü gezen dernek yöneticileri, üyeler ve Yağbasanlılar birlik ve beraberliğin tadını bir kez daha çıkardılar.

Yağbasan Köylüleri Derneği Kadın Komisyonu her yıl kadınlar olarak gezi düzenliyor. Dernek yöneticileri ve üyeleriyle birliği , beraberliği ve paylaşmayı her etkinliklerinde olduğu gibi bu etkinlikte de gösterdiler. Dernek binası önünden kalkan iki otobüste tamamen doluydu. Dernek güzel bir organizasyon yapılmıştı. Tüm yaş gruplarından katılımcı vardı. İçten ve samimi bir ortamda türküler,fıkralar ve oyunlarla gerçekleşen bir otobüs yolculuğundan sonra Hacıbektaş'a varıldı. Önceden

rezerve edilen misafirhaneye yerleşen katılımcılar güzel bir kahvaltı yaptılar.Yağbasan Derneğinin ve katılımcıların kurbanları pişirildi . Daha sonra ilçedeki Dergah ve diğer yerler gezildi. Gezi insanları birazda olsa İstanbul'un yoğun,yorucu ve stresli ortamından uzaklaştırdı. Doğal güzellikleri ve tarihi yerleri gezen Yağbasanlılar bu güzel gezinin tadını çıkardılar . Karacaahmet Dergahı'nın misafirhanesinde konaklayan ve dinlenen katılımcılar gezinin ikinci gününde Amanos,Göreme

ve Ürgüp'ü gezdiler tarih ve medeniyet kokan bu yerlere hayran kaldılar. Yoğun bir katılımla gerçekleşen geziye gazetemizde davet edildi. Basın olarak orada bulunmaktan onur duyduk. Başta Kadın Komisyon Başkanı Hatice Güngörmez ve tüm komisyonundakilere ve Yağbasan Derneği'ne teşekkür ediyoruz. Bizlere göstermiş oldukları bu alaka ,yakın ilgi ve misafirperverliklerinden dolayı Divriği Gazetesi olarak teşekkür ediyoruz.

DİVRİĞİLİLER

- Birbirlerini Tanıyor mu?
- Nerede Hangi İş Yapıyor?
- Hangi sektörlerdeler?
- Hangi Fabrikaların sahibi?

Bütün bu soruların cevabını bulabileceğiniz “Divriğili İşadamları Rehberi”nin çalışmalarına başladık. Bu rehberde iş dünyasının değişik sektörlerindeki (sanayiciler, küçük ve orta ölçekli işletmeler, doktorlar, Mimarlar, Mühendisler, serbest meslek sahipleri...) bütün Divriği'lilere sayfalarını açacak. İş dünyasındaki Divriğilileri biraraya getirme amacıyla oluşturacağımız bu rehber sayesinde Divriğililer hayatın değişik alanında gösterdikleri dayanışmayı iş hayatında da yaşayabilecekler...

Divriği AYLIK SİYASİ GAZETE

Tel: (212) 516 29 84 - 458 82 16 e-mail: divrigi@divrigi.com.tr

Buyurun size pazar yeri

Birinci dereceden SİT alanı olarak kabul edilen yere pazar kuruldu. Bir çivinin çakılmasının bile yasak olduğu alana çadır kazıkları çakıldı, ağır tonajlı kamyonlar tarihi eserlerin içerisinde cirir atıyor. Divriği Belediyesi'nin projelerinde ve imar planlarında Pazar Yeri olarak belirlenen Ziraat Bankası'nın alt tarafındaki alan yıllarca çöplük gibi kullanıldı. Muharrem Yağbasan'ın başkanlığı döneminde oluşturulan, Mehmet Güresinli döneminde ise zemini yapılan pazar yeri Hakan Gök'ün başkanlığı kazanmasından sonra söküldü ve kaderine terk edildi. Pazar esnaflarının ve Divriğililerin en güzel pazar yeri olarak ortak kanaate vardıkları bu alana Hakan Gök sıcak bakmıyor. Divriği'de pazar yeri arayışları ve sorunları çözülüyor.

PAZAR SIKINTISI BİTMİYOR

Divriği'de pazar yeri sıkıntısı devam ediyor. Yıllarca Çarşı Altında kurulan pazarın yerinin ve gününün değiştirilmesinden sonra halk da esnaf da sıkıntıdan kurtulamıyor. Önce Hükümet meydanına, oradan da Ulucami'nin önüne kadar taşınan pazar herkesin tepkilerine neden oluyor. Bu uygulamadan pazar esnafı da Divriği halkı da menmun değil. Konuştuğumuz herkes Divriği Belediyesi'nin bu uygulamasına isyan ediyor.

PAZAR YERİ HAZIR

Divriği eski belediye başkanı

Muharrem Yağbasan'ın çalışmalarıyla Ziraat Bankası'nın altındaki alan pazar yeri olarak belirlenmişti. Belediyenin imar planlarında da pazar yeri olarak görülen bu alan yıllarca çöplük gibi kullanıldı. Küçük bir masraf edilerek güzel bir pazar alanı olabilecek imkana sahip bu alan atıl olarak bekletiliyor. 2008 yılının Kasım ayında dönemin Belediye Başkanı Mehmet Güresinli bu alanı pazar yeri yapmak için zeminini kilit taşlarla döşedi. Seçimleri Hakan Gök'ün kazanmasından sonra ise bu alanın zeminindeki kilit taşlar sökülerek başka yerlere taşındı.

Davut Sönmez
Divriği Pazar Esnafı sözcüsü

Buradaki pazar esnafının hemen hemen hepsi Sivas ve Malatya'nın bütün ilçe pazarlarına tezgah açarlar. Hiç bir yerde Divriği kadar sıkıntı yaşamıyoruz. Divriği'de acayip bir kötü uygulama var. 1 yıl olmadan 4 kez pazar yeri değişti. Belediye Başkanı **"Pazarcılara yer değiştiriyoruz ama onlar hiç kayga etmiyorlar, birbirleriyle hiç dövüşmüyorlar"** sözlerine ben şahit oldum. Bir belediye başkanı böyle der mi? Polislerle, zabıtalarla pazarcılar karşı karşıya getirmeye çalışıyor belediye başkanı. Bir pazarıcı on kişiyi geçindiriyor. Pazarın gününü değiştirdi hepimizi perişan etti. Hepimizin kurulu sistemini dağıttı. Herkes ekmeğinin peşine koşuyor. Başkan bizi rahat bıraksın. Bizi eski yerimize versin. Babasının dükkanı var onun için pazarın yerini değiştirdi deniliyor. Bir kişi için bütün pazar esnafının ekmeğiyle oynanmazki. Buradan hiç kimse menmun değil. Artık yeter pazarcılar üstüne fazla gelmesinler, bizi eski yerimizi versinler.

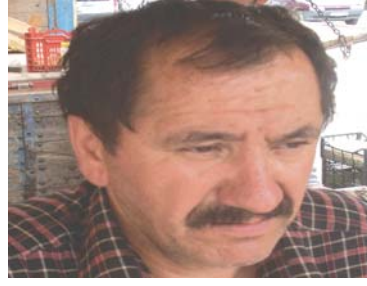
Didar Muratalan

Belediye başkanı seçim öncesi köye geliyordu. Oradan tanıyorum. Seçilene kadar çok iyiydi ama seçildikten sonra halkın içine çıkmaz yani. Eski yerinden daha güzel bir pazar yeri oluşturması ona yakıştırdı. Burası pazar yerimi ki buraya pazar kurduruyor. Yazık vallahi bunun gibi beceriksizler yüzünden halk neler çekiyor. Konuşacak birşey bulamıyorum. Sağda solda, **"belediye başkanının buralarda esnaf akrabaları var, onun için pazarı buraya getirdi diyorlar"**. Öyle söylentiler çok yaygın. Eğer bu söylenti doğruysa, bu çok ayıp. Başa getirdiğimiz adam böylemi yapması lazım. Halkı koruması gereken adam kendi adamlarını korusa bunun sonucu ağır olur. CHP olarak halkı koruyan bir anlayışa sahip olmalıyız. Bir daha ki seçimde yeniden seçilebilirmi acaba. Ben bu belediye başkanının kazanmasına sevinmiştim ama yaptıklarını gördükçe duydukça sinir olmaya başladım. Kafamı bozarsa eğer milleti toplar belediyeyi basarım.

Ziniski Köyü'nden Pazaraya gelen bir bayan

Belediye başkanına çok tepkiliyim. Yıllar sonra CHP belediyeyi kazandı. Böyle kötü uygulamalarını yapması lazımdı yani. Eski yerinden daha güzel bir pazar yeri oluşturması ona yakıştırdı. Burası pazar yerimi ki buraya pazar kurduruyor. Yazık vallahi bunun gibi beceriksizler yüzünden halk neler çekiyor. Konuşacak birşey bulamıyorum. Sağda solda, **"belediye başkanının buralarda esnaf akrabaları var, onun için pazarı buraya getirdi diyorlar"**. Öyle söylentiler çok yaygın. Eğer bu söylenti doğruysa, bu çok ayıp. Başa getirdiğimiz adam böylemi yapması lazım. Halkı koruması gereken adam kendi adamlarını korusa bunun sonucu ağır olur. CHP olarak halkı koruyan bir anlayışa sahip olmalıyız. Bir daha ki seçimde yeniden seçilebilirmi acaba. Ben bu belediye başkanının kazanmasına sevinmiştim ama yaptıklarını gördükçe duydukça sinir olmaya başladım. Kafamı bozarsa eğer milleti toplar belediyeyi basarım.

Galip Aksoy
Pazar Esnafı

Pazar çok dağınık. Sebzeçilerin bitişliğinde tuhafiyeci, ayakkabıcıların bitişliğinde karpuzcu. Böyle karışık bir pazar yeri Türkiye'de yok. Ziraat Bankası'nın altında Pazar yeri için oluşturulmuş güzel yer var. Pazar buraya alınmalı. Biz daha önce PTT'nin karşısına açıyorduk tezgahı. Orada 10 tane şemsiyem kırıldı. Burası uygun değil dediler bizi kaldırdılar, araba parkı oldu orası. Bizi oradan kaldırdılar. Ulucami'nin yanına gidin kurun diyor zabıta. Ben Türkiye'nin bütün vilayetlerinde pazarlar kurdum. Böyle kötü bir uygulamaya şahit olmadım. Her hafta zarar ede ede iflas noktasına geldim. Meyve bu satamazsak çürüyor. Böyle devam edeceğini sanmıyorum. Bizi tekrar eski yerimize alsınlar hiç olmazsa. Söylemekten başka elimizden hiçbirşey de gelmiyor. Gördüğünüz gibi pazarıcı esnafının hali ortada. Söylenecek ne var.

HAYDAR YALÇIN

OZANLARIMIZ

camsih.com@hotmail.com

Eleştiri ve Özeleştiri

Şöyle bir söz duymuştum " Gökten 104 kitap indi, 4'ü peygamberlere yüz'ü de ozanlara" diye. Bu sayıda bir ozanımızı anlatmak yerine halkla ozanlar arasındaki karşılıklı ilişki üzerinde durmak istiyorum. Kültürel hayatımızın en önemli dayanakları ozanlarımız, şairlerimiz ve yazarlarımızdır. Onlar yüzyıllardan günümüze rehberlik ederek ananelerimizi, geleneklerimizi, usul ve erkânımızı bizlere taşıdılar. Bu önemli işlevi yaparlarken kimi zaman malını, kimi zaman da canını vererek her türlü riski göze aldılar. Onların kitaplarında malın, mülkün, zalimin, zorbanın değil, insanlığın, erdemin ve adaletin yazdığını okuruz. Dolayısıyla halk ozanlarımız bizlerin geçmişini ve geleceğini belirlemede en önemli rehberlerdir. Peki böylesine önemli bir işlev sahibi ozanlarımızla bizlerin, yani halkın karşılıklı ilişkileri nasıl olmalıdır. Bizler halk ozanlarımıza gerektiği gibi yaklaşım gösterebiliyormuyuz. Madalyonun bu tarafına biraz işaret etmek istiyorum.

1. Ozanlarımız sağken yapmamız gerekenler
2. Ozanlarımız hayatını kaybettikten sonra yapmamız gerekenler. Ozanlarımızın yaptıkları konserlerin 10 liralık biletlerini almayız ama 150 liralık içkili yemekli gecelere gitmeyi de ihmal etmeyiz. Ozanlarımızın kasetini kitabını almak zahmetinde bulunmayız. Peki onlar nasıl yaşayacaklar, sanatlarını nasıl icra edecekler. Ben uzun yıllar Divriği Kültür Derneğinde ve Çamışlı Hüseyin Abdal Derneğinde yöneticilik yaptım. Bu konulara yakinen şahit oldum. Birçok şairimiz ve ozanımız yaşamları boyunca yoksulluklar ve imkânsızlıklar içerisinde ürünlerini veriyorlar. Bunları hepimiz biliyoruz. Son yıllarda kaybettığımız ozanlarımızın adına anma geceleri tertip ediyoruz. Oysa bunun yerine onların sağlıklarında da gereken desteği vererek daha iyi olur kanaatindeyim. Diyelim ki bir konser yapacağız. Sanatçılarımıza mümkünse para pul vermeden onları nasıl çağırızın hesabını yapıyoruz. Zaten popüler olanlara fazlasıyla maddi kaynak ayırırken yeni yetişen genç sanatçılarımıza mümkünse yol parasıyla gel diyoruz. Bu davranışımız makul değil. Onlara bizler destek olmazsak kim destek olacak. Bir de yaptığımız etkinliklerde sanatçılarımızı dinleme ve onları alkışlayarak onurlandırma zahmetine katlanmıyoruz. Onlar sahnede söylerken biz de kendi aramızda başıbaşa sohbet ediyoruz. Hiç unutmam Divriği Kültür Derneği'nin yaptığı gecelerin birisinde Nesimi Çimen sahnedeydi. Çevredeki gürültüden türküsünü okuyamıyordu. Beni çağırdı "Haydarcığım, yahu bunları sustur yoksa kalkıp gideceğim" dedi. "Nesimi ağabey ben susturamam mikrofon elinde sen susturursun" dedim. Mikrofondan susarızınız beni dinlemisiniz diye 3-5 kez bağırınca nihayet sustular. "Dostlarım biz buraya para arak geliyoruz ve ozaniz sizde para vererek geliyosunuz. Burada kültürümüzü yaşatmak için bulunuyoruz böyle konuşacak bizi dinlemeyeckseniz neden bizler ve sizler burada toplanıyoruz. Bize saygı duyup dinleyn dinlemeyeckseniz ya ben gideyim ya siz. Karşınızda başcaşuven eşeği o...yor deyince hem alkış hem de sessizlik oldu ama bir süre sonra gene sesler ozanın sesini bastırdı. Sanki bütün tartışmalarımızı ve konuşmalarımızı bu konser zamanlarına mı saklıyoruz anlamış değilim. Yine Divriği Gazetesinin yemekli gecesi idi. Erdal Erzincan eşi Mercan'la gelmişti. Erdal'a rica ettim, "gelmişken sahneye çıkıp bir iki türkü okusan diye rica ettim". Erdal da abi bu gecelerde sanatçıyı dinlemiyorlar, çatal kaşık seslerinden bağırtı çağırıldan bizim sesimiz duyulmuyor dedi ama yine de beni kırmayarak sahne aldı ama hiç neşesi yoktu. Ozanlarımız Türkülerimiz konulu Su Tv de bir program yapıyordum. Bu programlar süresince de bu konuların üzerinde ısrarla durduğumu hiç unutmam. Her yıl olduğu gibi bu yılda Divriği Kültür Derneği geleneksel hale getirdiği yitirdiğimiz ozanlarımızdan Feyzullah Çınar'ı anma ve anlatma gecesi düzenliyerek 16 Mayıs 2010 da Muammer Karaca Tiyatrosu'nda hemşerileriyle birlikte yâd ettiler var olsunlar. Bende oradaydım, DKD yönetimine bu duyarlılığından dolayı teşekkür ederken gene hemşerilerimi eleştirmeden geçemeyeceğim. 10 TL bilet ile masraflarını bile karşılanmayan bu etkinliğe katılmak o kadar mı zor geliyor dostlarıma merak ediyorum. Geçmişini bilemeyen gençlerimizi geleceğe hazırlamanın bir yolu da bu tip etkinliklerden geçmiyor mu? Yitirdiğimiz tüm ozanlarımıza buradan Rahmet diliyor saygı ile anıyorum. Bizlere bıraktıkları mirası sürdüren genç ozanlarımıza da başarılar diliyorum.

ABONE KAMPANYASI

Divriği Gazetesi yayın hayatında 4'üncü yılını bitirdi. Yayıncılık deneyimi bakımından ilk yıllara göre şimdi daha deneyimliyiz. Divriği Gazetesi her gün daha fazla okura ulaşıyor, daha önemli haberlere imza atıyor. Her abonemizden, her okurumuzdan isteklerimiz var. Daha güzel bir gazete için her abonemiz, bize 2 abone önerebilirmi. Bu kampanyaya destek bekliyoruz okurlarımızdan. Bizlere yardımcı olun. Divriği Gazetesi büyük zorluklarla ve fedakarlıklarla çıkmaktadır. Divriği Gazetesi sadece okurlarının ve reklam gelirleriyle yayıncılık yapmaktadır. Başka herhangi bir gelir kaynağı yoktur. Divriği Gazetesi gücünü okurlarından almaktadır. Gazete ancak sizlerin özverileriyle yaşıyor. Abone ücretlerini asla aksatmayan okurlarımız olduğu gibi yıllardır, aylardır abonelik ücretlerini ödemeyen okurlarımız da vardır. Okurlarımıza küçük gibi görünen abonelik ücretleri bizim için hayati önemdedir.

Abone ücretleri ödemelerinizi önemsenizi rica ediyoruz.

Divriği Gazetesi Abone Hesap Bilgileri

Hesap Numarası: Yapı Kredi Bankası
Çemberlitaş Şubesi: Şube Kodu: 064
Birsen Bayar Uygun Adına
Hesap Numarası: 62067655
IBAN: TR500006701000000062067655
Tel: 0212 458 82 16. 0532. 302 46 53

YILDIZ ELEKTRİK
SANAYİİ ve TİCARET

İnşaat
Arıza
Dekoratif Aydınlatma
Fabrika
Atölye
Elektrik Malzemeleri
Toplama ve Perakende
Satış
Her Marka TV
Kumandası Bulunur
PAZAR GÜNLERİ AÇIĞIZ

VI - KO
SIEMENS
Lightson
SİNGE
Unel
NASSI
PLILIPS
Audio
Netelecan

Fevzi YILDIZ
Elektrik Teknisyeni

Soğanlı Mah. Çavuşpaşa Cd.
No: 62/1 Bahçelievler - İST
Tel : (0212) 555 99 63
word karta 1 - 12 arası Tekelecan

STAR ÇELİK TİC. LTD. ŞTİ.

BGH
EDELSTAHL

Fikret YILMAZ
Makine Yük. Müh.
Genel Müdür

İkitelli, Demirciler Organize Sanayi Sitesi
D. 2 Blok No. 302 Küçükçekmece / İstanbul
Tel. : (0212) 671 52 87 - 671 51 97
Faks: (0212) 671 52 04
Cep : (0533) 304 58 49
E-posta : starcelik2@yahoo.com.tr

ZAFAER KUYUMCUSU

HİZMETİNİZDEYİZ..

Zafer Mahallesi Bergama Sokak NO: 2
Yenibosna - İSTANBUL
Tel.: 0212 503 97 42 - Gsm: 0535 326 60 28

PİMAPEN
PENCERE ÜRETİMİ

OTOMATİK
PANJUR SİSTEMLERİ

KATLANIR
CAM BALKON

Adres :Hürriyet Mahallesi
Doktor Cemil Bengü Caddesi
No:8 ŞİŞLİ / İSTANBUL
Tel: (0212) 224 84 14 (Pbx)
Fax: (0212) 225 73 11

akpen®

www.akpen.com.tr info@akpen.com.tr

UNUTULMASINLAR DİYE YAZI DİZİSİ-9

Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm
Mücadelesinde kaybettiğimiz Divriğililer

Hazırlayan
Mahmut ŞENGÜL

msengul@divrigi.com.tr
KATKIDA BULUNANLAR
Müslüm Doğan, Hıdır Çam, Yahya Bayar

2 Temmuz 1993 yılında Madımak Otel'i'nde kaybettiğimiz Divriği'li arkadaşlarımızdan Gülender Akça'yı yazıyoruz bu sayımızda. Yazı dizimizi hazırlarken zaman zaman zorluklar da yaşıyoruz. Kaybettiklerimiz hakkında bilgi toplarken ve araştırmalar yaparken bazı aileler görüş belirtmekten kaçınıyorlar. Konu hakkında suskun kalmayı tercih ediyorlar. Bunun nedenlerini de söylüyorlar. Onlar kendilerine göre haklı gerekçeler buluyorlar. Uzun yıllar hiç kimse onlarla ilgilenmemiş, arayıp sormamış. Onlar da bu ilgisizliğin neticesi olarak içe kapanmışlar. Hatta kayıplarının acılarını içine

atmışlar bu acıyı hiç kimselerle paylaşmamışlar. Böyle bir durumla karşılaşıyoruz. Elbette onları anlamak gerekir. Kayıplarıyla başbaşa kalmak, terk edilmiş hissiyatı yaşamak üzücü bir durum. Esas eleştirilmesi gereken konu bizlerin durumudur sanırım. Kaybettiğimiz yoldaşlarımızı, arkadaşlarımızı ve onların ailelerini unutmak gafletinde bulunuyoruz. Bizlerde bir vefasızlık yokmu acaba? Evet sorunlarımız çığ gibi, evet dönem zor. Ancak bir zaman ve imkan yaratarak kaybettiğimiz değerlerimizi sahiden hatırlayamazmıyız, bu zor bir iş mi acaba?

NİLÜFER MURATOĞLU

nilufermuratoglu@gmail.com.tr

Mutluluk Arasıra da olsa

*Yarabbim dizi filmler
Gibi yaygın ve sevilgen kıl
Biricik daktilomun şu kutsal
dizelerini* (Barış Pirhasan)

Dün ilk kez yazdığım bir yazıyı yırtıp attım. Politik temalı bir yazıydı, güzel bulanlar oldu ama kendime begendiremedim. Uzun süredir kafamda bir çok yazı konusu taşıyorum; Makaklarla ilgili okumalar yapıyorum, ve başka okumalar da... Bunları yazın sizlerle paylaşacağım.

Dün akşam gençleri dinledim, umut ve mutluluğum yükselişe geçti. Onların enerjisi gelip yazıyı ele geçirdi dersem doğru söylemiş olurum. Doğa İçin Çal projesinden Engin Işık ve Ezgi Özcan'ın seslerini ve sazlarını güzel bir raslantıyla keşfettim. Bu projeden onların sayesinde haberim oldu. Yalnızca müzikleriyle değil; kişilikleri, duruşları ve zerafetleriyle de gönlümü fethettiler. Öteki Sanat ve Kültür felsefe, müzik ve resim atölyeleri, etkinlikleri ve resim galerisi ile Kadıköy'de önemli bir misyonu üstleniyor. Vedat Bey şahsına münhasır bir insan olmasının yanı sıra paylaşımcı ve dostane yanılla o mekana çok yakışan bir insan. Yolu düşünlere önerilir. Divriği'deki dostlar da Doğa İçin Çal projesinin hazırladığı klipleri internetten takip edebilirler.

Müziğin ve sevginin evrensel bir dili var; her memleketten, her semtten ve değişik kökenlerden gençlerin birlikteliğinden oluşan bu projenin büyüyen ve genişleyerek devam etmesi dileğiyle... Bir ay öncesinde de aynı mekanda ve Nazım Kültür'de Şiir Festivali etkinliklerini izledim. Teknik anlamda iyi değildi, birkaç saat değişik ülkelerden şairleri bekledik. Rivayete göre balık pazarında kafaları çekmişler. Iraklı, Filistinli, İrlandalı, Romanyalı ve pek çok diğer şair kendi dillerinde Nazım şiirleri okudular. İsveç'ten gelen bir şairler grubuyla da uzun bir söyleşi gerçekleşti. İsveç'te yaşayan Türk şair Özkan Mert'i de büyük bir zevkle dinledik. Ortadoğulu şairlerin çoğu İsveç'e göç etmek zorunda kalmış ve İsveççe yazıyorlardı. Sürgün ve göç: günümüzün en büyük sorunlarından... Anarşist yüreğim ayaklandı.Yönetenler olmasa da şairler cumhuriyeti kurulsun... Unutmadan Cahit Koytak'ın yoksulların ve şairlerin kitabı adlı şiir kitabını okuduğumu belirtmek isterim. Ve tabii ki Adonis'ten Kör Kahin... Şiirin tadına varmak isteyenlere önerilir.

Sanat diyorum yine. Her daim sağ olsun ve var olsun yaşamımızda. Ve çevremdeki şair,ressam, sinemacı ve bir çok güzel insanı selamlıyorum.Üretkenlikleri, paylaşımları ve dostlukları için teşekkürler... Sanatla kendini buluyor insan. Kendini keşfediyor ve arıyor. Yıllarca önce yirmili yaşlarımdayken okuyup "İşte! İşte, demek istediğim buydu!" dediğim ve not aldığım Selim İleri'nin tümcesi ile yazımı bitirmek istiyorum. Geleceği sanatla fethetmek düşleri ve dileği ile...

Sen seninle gülebilenleri dost sayıyorsun
Oysa dost;
Düşüncelerini, ağırlığına, büyüklüğünce
Kolay taşıyabildiğin kişi.
Sevgi, duygu ve fikirce
Bir potada eriyiş
Bir bütün oluş; adına aşk, adına şarkı
Adına
Şiir
Denen şey

Şu Sivas'ın elinde sazım kırılır

Gülender Akça Divriği'nin Çamşılı Bölgesi'nin Şahin Köyü'nden. İşçi bir ailenin 5 çocuğundan biri. 1968 yılında Divriği'de doğdu. 1981 yılında da ailesiyle birlikte Ankara'ya göçtüler. Gülender Ankara Divriği Kültür Derneği'nde yöneticilik yaptı.

Bugün varolan koşullarda kadın sorunlarını çözümleyebilmek için öncelikle toplumsal koşulların yeniden örgütlenmesi, cinslerin birbirleri arasındaki ilişkilerin değişmesi gerekir. Bu nedenle toplumun belirli bir gelişme düzeyine gelmesi, kadınların, kadın sorunlarının çözümsüz olmadığı konusunda bilinçlenmeleri, ben kendimi kurtardım, onlar da kendileri çabalasın kurtarsın düşüncesinden hareket edilmemelidir. Kendini kurtaran kadınların böyle bir sorun yok deyip kendilerini bu sorundan soyutlamamaları gerekir. Kadın sorununu kabul edip çevresinde kendisi gibi düşünen ve hareket eden insanlarla ortak hareket edilmelidir. Sınıf bilincine sahip, emekçi insanların bir cinsin öteki cins üzerinde egemenliğini kabul etmemesi gerekir. Önemli olan kadının erkekten üstünlüğü veya erkeğin kadından üstünlüğü konusunda yarışa girmek değildir. Önemli olan insan ve ona verilen değer olunca kadın-erkek meselesi ortadan kalkar. (Gülender Akça'nın 8 Mart Kadınlar Günü konuşmasından)

AİLESİNİN GÖRÜŞÜ

Babası Abidin Akça: Ben uyuyordum. Gülender'le gece konuşmuş vedalaşmıştık. Sokaktan geri dönmüş babamı bir öpeyim demiş. Son öpüşü oldu.
Annesi Sultan Akça: Belediye otobüsüne bindirdim, elimi öptü, hakkını helal et dedi. Böyle demesi tuaf geldi, heyecanlandım. Bir an gitmesin diye içimden geçirdim ama derneğe gitmesin diyemezdim.
Süheyla Akça (Kızkardeşi): Sen gidiyorsun, geldiğinde bibim ölmüş olursa ne yaparsın diye sordum. Hayır öyle deme lütfen, ölüm hepimizin başına gelir, nereden biliyorsun yarım saat sonra bizim başımıza gelmeyeceğini dedi.
Günay Akça (Ağbeyi): Her şeyden önce insana insanca muamele

edilmeyen, hak ettiği değeri verilmeyen, baskının, zulmün, işkencenin, irticanın yoğun olduğu bir dönemde yaşadı. Bu nedenle baskıya, haksızlığa, zulme, irticaya karşı insan haklarından, demokrasiden, laik düşünceden, yana tavır koydu. Bu anlamda duyarlı bir toplum yaratma çabasında kardeşçe, insanca yaşamak için, insan olmanın onuru ile yaşamak isteyen milyonlarca insandan biri olmak için çaba sarfetti.

DERNEKTE İLK GÜNLERİ

Divriği Demir Çelik İşletmelerinde çalışan Gülender Akça'nın babası Abidin Akça emekli olduktan sonra Ankara'ya göçtü. İlk ve orta okulu Cüre'kte okuyan Gülender Abidinpaşa semtindeki Başkent

Lisesi'nde eğitimini sürdürdü. Daha sonra da Açıköğretim Fakültesine kaydoldu. Üniversite hayatını sürdürürken biryandan da DSP'de çalışarak evine ekonomik destekte bulundu. 1990'lı yıllarda da Ankara Divriği Kültür Derneği'ne gidip gelmeye başladı. 1993 yılında 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlamak için Ankara Divriği Kültür Derneği'nde hummalı bir çalışma yürütmektedir. Zekiye Akkaya, Gülsün Karababa, Handan Metin, Gülender Akça ve Divriği Kültür Derneği'nin Kadın Komisyonundan onlarca arkadaşıyla hergün Sıhıye'de buluşmaktadırlar. Hazırlıkların hepsi 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlamak içindir. 1990 yılında ilk defa kapısından girdiği dernekte bayağı çevre tanımış güzel arkadaşlıklar

Bireysellik dünden öldü

Gülender Akça Divriği, Çamşılı, Şahin Köyünde 1968 yılında doğdu. Abidin ve Sultan Akça çiftinin 5 çocuğunun 4'üncüsüdür. Babası Abidin Akça Divriği Demirçelik İşletmeleri'nde işçi olarak çalıştı. İlk ve ortaokulu Cüre'kte okuyan Gülender Akça, babasının emekli olmasından sonra ailesiyle birlikte 1981 yılında Ankara'ya göçtüler. Lise eğitimini Mamak Başkent Lisesi'nde tamamladı. Sivas'ta 2 Temmuz 1993 yılında yobazlar tarafından katledildiğinde Açıköğretim Fakültesinde öğrenciydi. Gülender aile içerisinde bir evlattan, bir kardeşten ve bir abladan çok hepimize bir dost, bir can ve bir arkadaşı. Her konuda kendi kişiliğini ortaya koyabilen, sıcak, samimi, dostca yaklaşımları ile en zayıf ve en üzgün anımızda sığındığımız, içimizi döktüğümüz, sıcak, sakın yumuşak bir kucaktı. Onun yüreği hep güzellikten, iyilikten, insanlıktan yana sevgiyle doluydu. Kendi kişisel sorunlarını geri plana iter ailesinin ve çevresinin sorunlarını kendine dert edinen bir kişiliğe

sahipti Gülender. En çok sevdiğim tarafı ise hiçbir zaman kişi ve konular hakkında ön yargı ile hareket etmemesiydi. Hiç kimseye kin tutmazdı. Hep alçak gönüllü olmaya çalışırdı. İnsanları hep severdi. Bir şairin dediği gibi, **Bireysellik dünden öldü/ bala şimdi/ sevdalar çokluktan yanadır.** Gülender'in sevdası da çokluktan, duyarlı toplum yaratmaktan, toplumsal sorunlara karşı insanlarla birlikte olmaktan yanaydı. **Günay Vedat Akça (Abisi)**

Sarıgül Birestik Köyüne geldi

TDH Lideri, Şişli Belediye Başkanı Mustafa Sarıgül Birestik Köyü'ne geldi. Arıkbaşı Köyü'nden iş adamı Mehmet Ali Aslan'ın annesi Güley Aslan'ın Kırk Yemeğine katılan Sarıgül oradan da Malatya'ya hareket etti.

Türkiye Değişim Hareketinin Lideri ve Şişli Belediye Başkanı Mustafa Sarıgül Divriği'nin Birestik Köyü'ne geldi. Divriği'nin tanınmış iş adamlarından Mehmet Ali Aslan'ın annesi Güley Aslan'ın Kırk Yemeğine katılan Sarıgül buradan da Malatya'ya geçti. Mustafa Sarıgül'ü Birestik Köyü'nün girişinde karşılayan Köy Dernek Başkanı Mustafa Özker ve köylüler uzun süre yürüyerek Sarıgül ile sohbet ettiler. Köyün girişinde Mustafa Sarıgül'e atfen yazılan pankart da gözlerden kaçmadı. Kırk yemeğinin başlamasından önce Dernek Başkanı Mustafa Özker kısa bir konuşma yaparak Mustafa Sarıgül'e söz verdi. Sarıgül

de kısa bir konuşma yaptı. Sarıgül konuşmasında yakın arkadaşım Mehmet Ali Aslan'ın annesi Güley Aslan'ı kaybetmenin üzüntüsünü yaşıyorum. Buraya onu anmak için geldim. Başta Arkadaşım Mehmet Ali olmak üzere Merhumun yakınlarına ve akrabalarına başsağlığı dilerim dedi. Daha sonra Sarıgül Birestik Köyü'nden ayrıldı.

Siyaset, ticaret, yandaş ve candaş dünyası

Türkiye'nin kamusal kaynakları yıllarca yağmalandı. Bir kesim bu kaynakları yağmalayıp zenginleşirken, geniş halk tabakaları da hızla yoksullaştı. Siyasi erki ellerine geçirenler kamu kaynaklarını etrafındaki yandaşlarına, siyasi ortaklarına usullerini oluşturarak dağıttı. Bunun en çarpıcı örneklerini AKP iktidarında görmek mümkün. Başbakan Tayyip Erdoğan 20 yıl önce maaşlı bir memurken siyasete atıldıktan sonra dünyanın sayılı zenginleri arasına girdiği söyleniyor. Sadece Erdoğan mı? AKP iktidarının siyasi aktörlerinin birçoğunun çocukları, akrabaları ve siyasi yandaşları kamu kaynakları imkanlarını kullanarak Türkiye'nin sayılı zenginleri arasında olduğu söylentileri gazetelerde hergün sayfalarca çıkıyor. Aynı anlayışı Turgut Özal'ın ANAP'ında ve Tansu Çiller'in DYP'sinde görmek mümkün. Hakıyla ticaret yapanlara elbette bir şey denemez. Siyaseti kullanarak, kamu kaynaklarını yandaşa ve candaşa dağıtanlar

Bilgi edinme Yurttaşlık Hakkıdır Bu Hak Yasalarla Güvence Altına Alınmıştır

Divriği Belediyesi iki ay içerisinde birtakım hizmetler yaptı. Biz de bu hizmetleri yazmak istedik. Divriği Belediyesi'nin İmar Müdürlüğüne, Fen İşlerine, Satınalma Müdürlüğüne ve İnşaat İşlerinden sorumlu müdürlüğüne gittik. Hiç bir müdürlük ve yetkili bize bilgi vermedi. Öğrenmek ve yazmak istiyoruz?

1. Abdullah Paşa Konağı'nın olduğu Ceditpaşa Sokağı kilit taşlarla döşendi. Böyle tarihi bir sokağın işini hangi firma yaptı. Bu firmanın yeterliliği varmı? Ayrıca, Garipler, Kurdeşen ve Belediye Mezarlığının çevresinin korumaya alınması işi ve Arhısu Mahallesi'nin sulama kanalı işi, yüklenici firmaya nasıl ve hangi yöntemlerle verildi?

2. Bu ihalelere kaç firma katıldı? Kaç teklif alındı? Bu ihalelerin toplamı 1 firmaya mı verildi?

3. İhaleyi alan firma ne zaman ve kimler tarafından kuruldu? Yüklenici firma daha önce bu gibi işler yaptı mı?

4. İhaleyi alan firmanın yetkilileri bir siyasi partinin ilçe yöneticisi mi? Firma eşinin veya çocuklarının adını mı kurdu?

5. Divriği Belediyesi'nin mülklerinde kiracı olarak kalan birçok esnaf bulunmaktadır. Belediye 2 kiracısının dükkanına 40 milyara yakın tamir ve bakım yaptı mı? Yaptıysa tadilat masrafları nasıl karşılandı?

6. Belediye diğer kiracılarının da dükkanlarına bakım yapacak mı?

Divriği Belediyesi iki ay içerisinde birtakım hizmetler yaptı. Biz de bu hizmetleri yazmak istedik. Divriği Belediyesi'nin

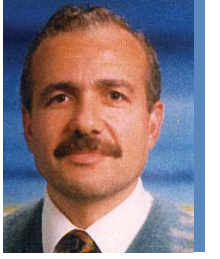

Abdullah Paşa Konağı'nın önü. Ceditpaşa Sokağı. Sokak ikiye bölünerek 2 ayrı işmiş gibi Doğrudan Termin yöntemiyle sokağın kilit taşı döşeme işi KOÇVET Firmasına verildi. Divriği Belediyesi'nin Garipler, Kurdeşen ve Belediye Mezarlığı'nın çevresinin tel örgü ile çevrilmesi işi ve Arhısu Sulama Kanalı işini de Doğrudan Termin usulü ile KOÇVET Firmasına verdiği söyleniyor.

İSMAİL ÇINAR

cinar-i@hotmail.com

Kader mi? İş cinayeti mi?

Kazmayı vurduk madene

Ses çıkardı dane dane

Göçük altındaki yine

Bizdik maden ocağında

Ozan Emekçi böyle tanımlıyor

madenci emekçisini.

17 Mayıs 2010 tarihinde Zonguldak Karadon Müessesesi ocaklarında grizu patlaması sonucu 30 emekçi kardeşimizi kaybettik. Ülkemizde, 12 Eylül ile birlikte uygulamaya başlanan özelleştirme politikaları, bir yandan sendikası çalışanlar yaratırken diğer yandan taşeron çalıştırma sistemini de uygulamaya sokmuştur. Böylece sosyal güvenceden yoksun çalışanlar ordusu yaratılarak küresel kölelik amaçlanmıştır.

Ağır ve tehlike arzeden işlerde, iş sağlığı ve iş güvenliği kurulu bulunması gerekir iken özel sektör maden ocaklarının bir çoğunda bulunmamaktadır. Zonguldak Karadon ocağında meydana gelen olay sonrası başbakan sebebini "kader" olarak tanımladı. İş cinayetlerini, siyasal sorumlular artık "kader" olarak tanımlamaya başladılar. Yaşanan bu ve bundan önceki ocak cinayetleri bir sonuçtur, bir özelleştirme sonucudur. Maden ocaklarında ileri teknoloji ve çağdaş güvenlik önlemleri alınması gereklidir. Ancak bu ciddi bir maliyet gerektirdiği için özel sektör bundan kaçıyor. Hükümetler ise yandaş sektörlerin rant elde etmesi uğruna ses çıkarmamakta ve yeterli denetimi sağlamamaktadırlar. Ölen işçiler 700-1000 liraya çalışan onuda düzenli olarak alamayan emekçi kardeşlerimizdi. Ekmekleri uğruna iş cinayetine kurban gidenlere devlet seyirci kalmıştır. Son altı ayda üçüncü maden faciası yaşanmıştır. Sonuca bakıyoruz işletmecilere herhangi bir yaptırım uygulanmamaktadır. İş ve can güvenliğine yapılacak yatırımı işçilerin canından daha önde tutan özel sektöre dokunulamamaktadır. Daha fazla kar amaçlayan özel sektör işçilerin canını hiçe sayarak tam bir kölelik anlayışı sergilemektedir.

Her şeyden önce iş güvenliğine yönelik sürekli bir denetim sağlanması zorunluluk olmalı ve ölüm tazminatları iş güvenliği harcamalarından çok fazla olması gerekir ki işveren işgüvenliğine yatırım yapmaktan kaçmasın. Doğru olan ise madenlerin kamu eli ile işletilmesi ve her türlü denetim ve güvenliğin tam olarak sağlanması gerekir. Bu iş cinayetleri bir kader ise biliniz ki bu kaderi yazanlar siyasal iktidarların ta kendisidir. Bu ölümlerin birinci sorumlusu iktidarlardır.

Ülkemiz maden kazalarında, Avrupa birinciliğini kimseye kaptırmıyor. Ayrıca bu kazalar ne hikmetse taşeron çalıştırılan yerlerde daha fazla meydana gelmektedir. Türkiye ILO (Uluslararası Çalışma Örgütü) nun madenlerle ilgili 176 sayılı sözleşmesini de henüz imzalamadı. Özel firmalar çalışanların hayatını risk altından kurtaracak teknolojik önlemleri almaktan kaçınıyor. Maden müesseselerinde iş güvenliği birimleri zorunluluk olmalıdır. Çıkarılmış olan maden yasası her açıdan olumsuzluklar içermektedir. Gerek Çok Uluslu Şirketlerin topraklarımız üzerindeki çalışmalarında yarattıkları olumsuz çevresel etkiler, gerekse yer altı kaynaklarımızın peşke çekilmesi bakımından çok olumsuz bir yasadır. Yasa ülkemiz insanların yararlarını değil doğrudan Ulus ötesi şirketlerin çıkarını gözetten bir içerikte çıkarılmıştır. Bu yasadan (maden yasası) sonra ormanların doğrudan etkileyen olumsuz çevresel etkiler doğurmuştur. Bu gelişmeler karşısında ise yüzlerce çevre örgütü ortaya çıkmıştır. Başta doğu Karadeniz olmak üzere ülkemizin doğa harikaları özel şirketlerin çıkarlarına kurban edilmektedir. İşte Zonguldak cinayeti böyle bir anlayışın ürünüdür. Son yıllarda madenciler arasında çok dillendirilen bir söz var; "Madenci kul, parası pul karısı dul" dur diye. Bu bir yazgı değildir, bunu değiştirmek ellerimizdedir, yeterki bu gücün farkında olalım.

İstanbul Divriği Kültür Derneği 26. Geleneksel Pilav Günü

PROGRAM

- Hasan ERDOĞAN
- Muharrem TEMİZ
- Kardeş Türküler
- Yeni Türkü
- Grup Munzur
- DKD Halkoyunları
- DKD Tiyatro Kulübü
- DKD Kadın Korosu
- DKD Gitar Grubu

Sunum : Zeynep Derya Yıldız- Yiğit Tuncay

Tarih: 11 Temmuz 2010

Yer: Göktürk Köyü Kurtkemerli Mevkii Şişli Vakfı Piknik Alanı. Kemerburgaz-İstanbul

İrtibat: İstanbul Divriği Kültür Derneği

Tel: 0212. 292 20 20

Ankara Divriği Kültür Derneği Geleneksel Pilav Günü

2. Divriği Türküleri Yarışması finalistlerinin katılımıyla

Tarih: 27 Haziran 2010 Saat: 10

Yer: Atatürk Orman Çiftliği Piknik Alanı

İrtibat: Ankara Divriği Kültür Derneği

Tel: 0312. 230 12 97

DİVRİĞİ'DE SATILIK ARSALAR

SIRA	MAHALLE	ADA-PARSEL	METREKARE
1	Garipler Mahallesi	Ada 306 Parsel 31	7 1 8 1
2	Garipler Mahallesi	Ada 306 Parsel 14	5 7 1 1
3	Karamahmut Uluark	Ada 271 Parsel 3	328
4	Karamahmut Uluark	Ada 271 Parsel 1	108
5	Kele Mahallesi	Ada 226 Parsel 2	4 1 1 4
6	Güllübağ Mahallesi	Ada 632 Parsel 5	486 m
7	Güllübağ Mahallesi	Ada 632 Parsel 6	317 m
8	Güllübağ Mahallesi	Ada 632 Parsel 7	404 m
9	Güllübağ Mahallesi	Ada 633 Parsel 3	457 m
10	Güllübağ Mahallesi	Ada 633 Parsel 4	433 m
11	Güllübağ Mahallesi	Ada 634 Parsel 6	508 m
12	Güllübağ Mahallesi	Ada 634 Parsel 7	426 m

SIRA	MAHALLE	ADA-PARSEL	METREKARE
13	Güllübağ Mahallesi	Ada 634 Parsel 8	4 0 7
14	Güllübağ Mahallesi	Ada 634 Parsel 9	391
15	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel 2	3 4 4
16	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel 3	3 5 0
17	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel 4	3 7 7
18	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel 5	3 9 6
19	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel 6	4 2 9
20	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel 8	7 9 0
21	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel 9	5 2 4
22	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel 10	5 0 8
23	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel 1	4292
24	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel 11	4 9 3
25	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel 2	4 5 3

Tarlaların ve arsaların satışıyla ilgili irtibat telefonları. 0532. 302 46 53. 0212. 458 82 16

ESAT KORKMAZ

Göğün Soluğu

esatkorkmaz@yahoo.com.tr

“Soluk”, başlangıç tasarımlarında; evreni canlandıran, dönüştüren, yoğunlaştığından biçim bulan, yani evrenin dokusunu oluşturan “güç”tü. Ötesinde yerçekimi, ısı ve ışık, “göğün soluğu” olarak algılanıyordu. “Göğün soluğu” eyleme geçtiğinde rüzgâr ya da fırtına oluyordu. Özellikle Asya tasarımlarında canlılığını koruyan bu anlayışta var olan her şey, göğün soluğuyla kabarıyor, soluyor, sıkışıyor ya da açılıyordu. Tasarımın açılımından da anlaşılacağı gibi soluk, mekânın içinde yer almıyordu tam tersine mekânı kendi “içinde” taşıyordu. Daha açık bir anlatımla tanırsal “neden”dir “soluk”. “Ortamin eylemli halini” soluk olarak algıladığımızda “ten”, bedensel organları sarıp sarmalayan-bir arada tutan şeydir. Ağacın içinde yaprağa duran su gibi tenin gözeneklerinde dışarıya salınan-dışarıdan alınan soluk “bedene durur”. Bedenin “delik değişik kabı” durumunda bulunan ten “soluğu”, yani bedendeki enerjinin dönüşüm kimliği olan “soluğu”, deliklerini açarak ya da kapatarak korur. Asya tasarımlarında Yeryüzü “dörtgen”, Gök ise Yer’in üzerinde bir “yarımdaire” biçiminde düşünüldü: Yer’in üzerine kapanan bu yarımdaire üst üste gerili tabakalardan oluşan bir “çadır”, Samanyolu bu çadırın “dikiş yeri”, yıldızlar ise ışık gelsin diye açılmış “delikler” olarak algılanırdı. Göğün ortasında bu büyük çadırı bir ana direk gibi tutan Kutup yıldızı(ya da evren ağacı) parlar dururdu. Yıldızları taşıyan “Gök Çarkı”, Kutup yıldızı’nın çevresinde dönerdi. Çadır kurulurken “Gökkubbe” iyi simgelemek üzere çadırın yanıküresi gerilirdi; çadırın ışık almayan dörtgen tabanı(kararig), göğün altında olmadığı için “mirastan yoksun bırakılırdı” ve yurda dâhil edilmezdi. Çin mitolojisinde, mekânın dört sınırının ötesinde, Yeryüzü’nün üstünde yüzdüğü “Dört Denizler” adını alan dört belirsiz ülke Göğün eteğini-saçacağını çizer; buralara cinlerle canavarlarla akraba insanlar yerleşirdi. Asya Türk ve Çin mitolojisinde Kutup yıldızı, Göğün ana penceresi durumundaydı: Pencerelelerin en kötüsü Süreyya’nın deliği idi; rüzgârlar-fırtınalar ve Cehennem soğuğu Yeryüzü’ne bu pencereden girerdi.

Yukarıdaki mitolojik tasarımlarda “göğün teni”, çadırın tabakalardan oluşan “kuması”; bedeninin teni ise vücudun tabakalardan oluşan “derisi”dir. Şimdiki zaman sona ermeden “koşut evrenlere”, yani göğün ve bedeninin teni içinde yolculuk yapılabilir. Örneğin, yabancı ruhlar kendisini çağırıldığında şaman, ekendi ruhuyla bedeni dağılmasın diye ruhunu bedeninin dışında bir yere “rehin” bırakırdı. Böylesi durumlarda bedeni bir arada tutan, bedeninin teni idi. Yakutların “oyuncu” dedikleri şamanlar, böyle bir ayinden geçmeden “maskesini” yüzüne geçiremez. Ya da cin çıkarıcı giysisini giyemez. Giysisini giymediği zaman şaman şaman değildir. Deri giysisi, insan teninde gizlenen şamanın bürünebileceği biçimler için gereksindiği “ten” idi. Yine şaman kendi arzusu ile “davul” yaptıramazdı: Korumayıcı ruhlar tarafından onay verilmeden davul çalamazdı. Ayın sırasında şaman, oyun sırasında oyuncu “canlı değildir”; kendilerinin cesetleridir. Öyleyse ayın sırasında şaman, oyun sırasında oyuncu kendilerini “hiçliğe” taşımış, hiçlikteki batin kimliklerinin “kuklası” durumundadırlar. Şamanın ya da oyuncunun beden teni, deneyimlenen ayın ya da oyun sırasında “farklı evrensel katları” bir arada tutan “torba”dır. Deneyim sırasında “canlı olmayan” cesedin bedeni “acı çeker”: Ruhunun bedenine geri dönmeyebileceği kaygısı temel üzüntü kaynağıdır. Bu nedenle şamanın sağ omzuna taktığı “çinaynası”, yitık ruhları bulmaya yardım eder. Çin ve Asya mitolojisinde, beden “ışık saçtığı” kabul edilirdi; daha doğrusu “soluk donunda” beden ve evrenin katları arasında dolaştığı inancı vardı. Tasarım gereği, ayın ya da oyun deneyimine girildiğinde şamanın “ışığın eşliğinden geçmesi ve sahnede göğün soluğuyla parlaması” gerekirdi. Bundan olsa gerek Asya Türkleri ışığa “eşik” derlerdi; “çadır perdesi”, güneş ışığı girsin diye güneş yönüne açılan “eşikti”. Yarmak yükleminden gelen “yaruk” aydınlığa, parlaklığa ve ışığa denk gelirdi; göğün “yarığı” ile parlayabilmek için beden “açılması”, “çadır eşliğinin aralanması” gerekir. Işığın bir beden ya da çadır çevresinde oluşturduğu aylaya “yaruk” ya da “ışıklı meşale-yaruk yula” adı verilirdi. Bir bedenden “fırlayan” ya da bir çadıra sızan ışık ışınlarına “yol yaruk” denirdi. Işık ışınları, tanrıların mesken tuttuğu “eşiklerden geçerek”, evrensel katlar arasında dolaşır; dolaşma sürecinde ışık ışınları, bir merkez çevresinde döner. Dönen ışık ışınları Türkçe “yol yaruk”, Sanskritçe “çakra” ve Farsça “çarh” anlamına gelirdi. Gök çarkı döner, mevsimler değişir.

Yakut mitolojisinde erkek şamana “oyun”, Moğollar ise “böge-büğü” derlerdi. Şaman bedenini “sekiz parçaya” ayırır; göksel varlıkların hareketini tekrar eder; her hareketten sonra merkezdeki dokuzuncu kareye rakkasın dönüşüyle, göğün soluğuyla döner. Tamamlanan her döngü ile evrenin eksenini “yerinden oynar”; dünya yürüncesinden “şaşar”; şaman her hareketiyle evrensel kuşakları bir arada tutan “merkezi” koruma çabasına girer. Çin mitolojisinde yıldızbilimciler yerçekimsel etki nedeniyle dünyanın ekseninin “kaymakta” olduğuna inanırlardı. Asyalı Türkler ise bedeninin eksenin kaymakta olduğunu kabul ederlerdi. Ve tasarım gereği, evrenin merkezi, bedeninin merkezindeydi. Bedenin tenindeki delikler, giysisinin teinindeki dikişler ve çadırın teinindeki oymalar, ışık ışınlarının “soluk donunda” dolaştığı kanallar durumundaydı. Anlayış gereği ışık ışıktı; gün ile geceenin ışığı “niteliksel” olarak ayırt edilmezdi. Türkler, Ay ile Güneş’in karşı karşıya gelmesini “görüşmek” olarak algıladılar. Çinliler ise kapalı bir kapının pervazları arasından sızan Ay ışığının girmesine izin veren oyuk anlamında “aralık-yank” ya da “kesik” derlerdi. Ten bedenden çok, beden “cevherine” verilen addır: Ten, deridir ama hayvan derisi gibi değil, yalnızca insanlar için kullanılan bir şeydir. Ten, bizim(insanın) sınırlarını işaretler; bizim nerede bittiğimizi gösterir. Bu anlamda içinde sıkışıp kaldığımız “kafes”tir. Bu nedenle “ten kokusu”, vücudun dışının “olumsuz” kokusu değil, beden “içinin kokusu”dur. Ten, yüksek yapılı canlılarda “ben”in temelini oluşturur: Sinir sistemi ve bunun merkezi olan korteks “ten”den türer; sistemin en gelişkin ürünü olan “zihin” de özünde bilinçli ve bilinç dışı bileşenleriyle “ten”in türevi kabul edilebilir.

SON TEKNOLOJİ FUE YÖNTEMİYLE SAÇ EKİMİ

Saç dökülmesi toplumda hem erkek hem de kadınları etkileyen, kişinin sosyal yaşantısında olumsuz etkileri olan yaygın bir sağlık sorunudur. Saç dökülmesinin birçok nedenleri vardır. En sık gördüğümüz saç dökülme tipi erkek tipi saç dökülmesi olarak da bilinen genetik yatkınlığın etken olduğu “androjenik alopesi” dir. Bu tip saç dökülmesi genellikle alının iki yanında arkaya doğru saç dökülmesi ile başlar. Daha sonra ön saç çizgisi bozulur. Bu durum kişinin sabah aynada saçını düzeltmek için daha çok vakit harcamasına neden olur. Bazen tepedeki saçlarda dökülme de tabloya kısa bir süre sonra eklenir. Kadınlarda da benzer şekilde başlayan saç dökülmesi genellikle ön saç çizgisinde bozulmaya neden olmaz. Ön saç çizgisinden teppe bölgesine kadar genel bir seyrelme ile kendini gösterir. Saç kaybı ne kadar erken başlarsa, kelli gelişmesi de o kadar hızlı olur. Kullanılan çeşitli şampuan, krem, ampul tarzındaki medikal tedaviler ile saç dökülmesi durdurulabilir. Fakat tedavi bırakıldığında saç dökülmesi devam eder. Kalıcı ve etkin çözüm uygun hastalarda saç ekimi uygulamasıdır.

SAÇ EKİM NEDİR?

Saçların yoğun olduğu ve genetik olarak dökülmeyen saçları içeren ense ve kulaklar üzerindeki saçlı deriden 1,2 ya da 3,4 saç kökü içeren saç ünitelerinin (saç greftleri) saçların sağlıklı olması ve yoğunluğunun yeterli olması gereklidir. Saç rengi, saçın sertlik derecesi, saçların dalgalı ya da düz olması gibi faktörler de yapılacak girişimin sonucunu etkilemektedir.

KİMLER SAÇ EKİMİ YAPTIRILABİLİR?

Ciddi kronik rahatsızlığı (Kalp damar, böbrek hastalıkları, kontrolsüz diyabet, hemofili

gibi kanama, pıhtılaşma bozuklukları...) olmayan, saç alınacak sahada ekim için yeterli saç bulunan, ekim yapılacak sahada herhangi bir deri rahatsızlığı bulunmayan erişkinler saç ekitebilir.

SAÇ EKİMİ HANGİ

ORTAMDA YAPILMALIDIR?

Saç ekimi hastanelerin küçük cerrahi girişim yapılan odalarında plastik cerrahi uzmanı ve ekibi tarafından steril şartlar altında gerçekleştirilmelidir. Lokal anestezi altında gerçekleştirilen işlem sırasında hasta televizyon seyredebilir. Saç ekimi etapları arasında yemek ve ihtiyaç molası verilebilir.

SAÇ EKİMİ

TEKNİKLERİ NELERDİR?

Günümüzde en sık FUT (Follicular unite transplantation), FUE (Follicular unite extraction) teknikleri ile saç ekimi yapılmaktadır. Bazı hastalarda her iki teknik bir arada kullanılabilir. FUT tekni_inde ense üzerindeki sa_ıklı saç bölgesinden saçlı deride gerginlik yaratmayacak ölçüde i_ _eklinde bir deri parçası saç köklerinin açısına dikkat edilerek çıkartılır. Daha sonra bu deri parçası mikroskop altında 1,2 ya da 3,4 saç kökü içeren saç greftlerine ayrılır. Derinin alındığı saha cerrahi dikiş ile onarılır. Bu bölgede saçlar ile kapatılabilecek ince çizgi şeklinde bir iz oluşur. FUE yöntemi FUT yönteminden daha sonra geliştirilen saç greftlerinin özel bir alet tarafından tek tek alındığı daha konforlu bir yöntemdir. Bu yöntem ile saçların alındığı sahada iz kalmaz, kulak üzerindeki saçlı deriden de greft almak mümkün olur. Ayrıca birkaç seans FUT yöntemi yaptırmış ve tekrar FUT yöntemi uygulanamayacak hastalara da FUE yöntemi ile saç ekimi yapılabilir. Her iki yöntemde de alınan saç greftleri içerdikleri saç köküne göre gruplara ayrılarak ekime hazırlanır. Saç ekimi yapılacak sahada ön saç çizgisi belirlenir. Bölgedeki mevcut kılların yönüne dikkat edilerek küçük delikler açılır. Bu işlem sırasında alanda mevcut olan saç köklerine zarar verilmez ve

bölgedeki saç yoğunluğuna dikkat edilerek delikler açılır. Saç greftlerinin 1,2 kök içerenleri tercihen ön saç çizgisini oluşturmak üzere kullanılır. Daha fazla saç kökü içeren greftler teppe bölgesinde oluşturulan saç helezonundaki saç sıklığını arttırmak için kullanılır. Ekim sonrası bölgenin temizliği yapılır.

SAÇ EKİMİ SONRASI NE ZAMAN SONUÇLARI GÖRÜRÜZ?

Saç ekiminden sonra 2-6 hafta içinde ekilen saçların büyük kısmı dökülür. Ancak saç kökleri deri altında kalır. Ekimden yaklaşık 10 hafta sonra mevcut saç köklerinden yeni saçlar uzamaya başlar. Nadiren ekilen saç greftlerindeki saçlar dökülmeden uzamaya devam eder. Ekimden 8-12 ay sonra saç ekimin sonucunu değerlendirmek için en uygun zamandır. Saçların ilk çıkmaya başladığı zamandan bu tarihe kadar saçlar giderek kalınlaşır ve ensedeki saçların kalınlığına yaklaşır.

İKİNCİ KEZ SAÇ EKİMİ YAPILABİLİR Mİ?

Erkek tipi saç dökülmesinde saç dökülmesi devamlılığı olan bir süreçtir. Kişinin ekilen saçları dökülmezken alanda ekim öncesi mevcut olan saçları dökülmeye devam edebilir. Dökülmenin miktarı, tipi ve süreci kişiden kişiye değişir. Daha öne yapılan teknik de_erlendirilerek ikinci hatta üçüncü kez ekim yapılabilir.

İKİNCİ SEANSIN

AMAÇLARI NELERDİR?

- 1 İlk seansta ekim yapılan alanlarda sıklığın artırılması
- 2 Saç çizgisi üzerine tekrar ekim yapılarak yoğunluğun artırılması

Sağlık Köşesi

info@yasaminiz.com

*Opr. Dr. Beyzade ÖZKAHRAMAN

3 Saç dökülmesi devam ediyorsa yeni dökülen alanlar için ekimin tekrarlanması 4 İlk seansta kapatılamayan özellikle kafanın teppe bölgesi gibi bölgelere ekim yapılması SAÇ DIŞI BÖLGELERE DE EKİM YAPILABİLİR Mİ?

Kaş, bıyık, sakal gibi bölgelerdeki kıl kayıpları için saç ya da bölgedeki kılların kalınlığına ve rengine yakın kılların ekimi yapılabilir. Bıyık ve kaşta saç ekimi tercih edildi ise makas ile şekillendirme yapılması gerekir. Bazen bu bölgelerdeki cerrahi olarak düzeltilmesi yüz güldürücü olmayacak olan iz dokusu üzerine de ekim yapılabilir. Fakat iz bölgesindeki ekimlerin tutma şansı daha düşüktür.

VÜCUT KILLARI ALINARAK

SAÇ EKİMİ YAPILABİLİR Mİ?

FUE yöntemi ile gövdedeki kıllar alınarak saç ekimi için kullanılabilir. Fakat her zaman birinci tercih az da olsa başın ense arkasındaki saçlardır. Teknik olarak vücut kıllarının alınması daha zordur. Çünkü vücut kıllarının yönleri değişkendir. Bir seansta alınabilecek kıl miktarı, uyandırmak için kullanılan ilaçlar belli dozların üzerinde uygulanmadığından kısıtlıdır. Ekilen kıllar eski yerlerindeki özelliklerini idame ettirirler. Saç kadar uzamazlar ve vücuttaki yaşam döngülerine devam ederek aralıklı olarak dökülürler. Bu gibi sebeplerden dolayı vücuttan alınan kılların saç ekimi için kullanımı pek tercih edilmez.

250 kişilik yurt yapılıyor

Divriği'ye 250 yatak kapasiteli öğrenci yurdunun temeli atıldı. OYAK - Mahir Tevruz işbirliğiyle yapılacak yurt binasının temel atma törenine Sivas Valisi Ali Kolat, Cumhuriyet Üniversitesi Rektörü İlyas Dökmetaş, Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, Divriği Kaymakamı Önder Baki ve OYAK Er-Maden Genel Müdür Yardımcısı Mustafa Aydın katıldılar.

Vali Ali KOLAT, 31 Mayıs 2010 Pazartesi günü Divriği Meslek Yüksekokulu Mezuniyet töreni ve Divriği Yükseköğretim öğrenci yurdunun temel atma törenine katıldı.

Divriği Meslek Yüksekokulu bahçesinde gerçekleştirilen programa Vali Ali KOLAT'ın yanı sıra Cumhuriyet Üniversitesi Rektörü Prof.Dr. İlyas DÖKMETaş, İl Emniyet Müdürü Ahmet Kemal SEYHAN, Cumhuriyet Üniversitesi Kurucu Rektörü Prof.Dr. Mahir TEVRUZ, Sivas Hizmet Vakfı İstanbul (E) Şube Başkanı Prof.Dr. Baki SÜBÜTAY, Oyak Ermaden A.Ş Genel Müdür Yardımcısı Mustafa AYDIN ile öğretim üyeleri, öğrenciler ve çok sayıda vatandaş katıldı. Mezuniyet töreninde konuşan Vali Ali KOLAT “Divriği Ulu Camii ve Darüşşifası Dünya Mirası Listesindeki bir eserdir. Bu eserimizin geleceğe taşınması için bizlere büyük sorumluluklar düşüyor. Bu kapsamda yürütülen çalışmalar önemli bir safhaya getirilmiştir. İlçedeki tarihi konakların ve diğer tüm tarihi mirasın sahiplenilmesi gerektiği gerçeğinden hareketle restorasyonlarının ardından yurt ya da otel olarak insanların kullanımına açılabilmesi yönünde çalışmalarımız devam etmektedir. İlçenin ulaşım sorununun çözümü de öncelik taşımaktadır. Sivas'a 180 km uzaklıkta olan Divriği'ye ulaşımın daha kısa sürede gerçekleşmesi yönünde yürütülen çalışmalar da hassasiyetle takip edilmektedir.

Divriği, gelecek vaadeden önemli bir ilçemiz. Önemli olduğunu tüm tarih boyunca göstermiştir. Günümüzde de aynı değeri taşımaktadır. Tarihi dokuları barındıran bu ilçemizin daha iyi korunması ve tanıtılması gerekiyor. Divriği'de iş adamlarımız tarafından son derece önemli hizmetler verilmektedir. Katkı sağlayanlara teşekkür ediyorum. Mezun olan öğrencilerimize bundan sonraki hayatlarında da üstün başarılar diliyorum” dedi. Konuşmaların ardından Diploma törenine geçildi. Divriği Meslek Yüksekokulu 20. Dönem birincisi İbrahim POLAT, İkinci Hakan DOSDOĞRU ve Üçüncü Fatma

ÇİFTÇİ'ye diplomalarını Vali Ali KOLAT, Rektör Prof.Dr.İlyas DÖKMETaş ve Rektör Yardımcısı Prof.Dr.Hasan ELDEN verdiler. Yüksekökol Mezuniyet töreninin ardından Prof.Dr. Mahir TEVRUZ, Oyak Ermaden A.Ş, ve İş Adamı Edip ÖNDER'in ortaklaşa yapacakları Divriği Yükseköğretim Öğrenci Yurdunun temel atma törenine geçildi. Yüksekokul binası yanında yapılacak 125 kız, 125 erkek olmak üzere toplam 250 öğrenci kapasiteli yurdun temeli, Vali Ali KOLAT, Rektör Prof.Dr.İlyas DÖKMETaş, Prof.Dr. Mahir TEVRUZ, Şirket Genel Müdür Yardımcısı Mustafa AYDIN, İş Adamı Edip ÖNDER, Prof.Dr.Baki

SÜBÜTAY ile öğrenci ve vatandaşların katılımıyla gerçekleştirildi. Temeli atılan yurdun, 2011-2012 öğretim yılında hizmete açılacağı bildirildi. Yurt açılışının ardından Vali Ali KOLAT ve beraberindekiler Divriği Ulu Cami ve Darüşşifasında yapılan kazı çalışmalarını yerinde inceledi. Akabinde Kaymakamlık binasına geçen Vali Ali KOLAT ve beraberindekiler, İlçe Kaymakam Önder BAKAN ve Belediye Başkanı Hakan GÖK'ten ilçede yürütülen çalışmalar hakkında bilgiler aldı. Divriği de yapımı devam eden İlçe Kütüphanesini de gezen Vali Ali KOLAT, beraberindeki heyetle Kütüphane binasını yerinde inceledi.

Yazı Köy' de Traktör kaza yaptı

Sincan Köyü Muhtarı Sait Karslı'nın kullandığı tuğla ve çimento yüklü traktör Yazı Köy' de devrildi

KAZA UCUZ ATLATILDI
Yazı Köy' de tuğla ve çimento yüklü traktör devrildi. Divriği'den Sincan'a Tuğla götüren Sincan Köyü Muhtarı Sait Karslı'nın

kullandığı traktör devrildi. Yazı Köy'e 500 metre mesafede devrilen traktörde Tuğla ve çimento yüklüydü. Traktörün sağ arka tekerleği aks'dan koptu

ve sürüklenmeye başladı. 20 metre sürüklenen römork kancası traktörden kurtularak virajdan şarampole yuvarlandı. Traktör şoförü Sait Karslı'nın

yardımlarına Yazı Köylüleri yetiştiler. Yedek bir römork getirilerek yola dökülen tuğlalar yeniden traktöre yüklendi. Daha sonra yol trafik akışına açıldı.

ARİF A. ATAY

aaa0043@gmail.com

Emekçinin Yaşam Çizgisi (4)

TEKEL'in bir de rakı-şarap ürettiği fabrikaları vardı...
Diye başladı, soluklanmanın ardından. Başlamıştı birkere, talan... Elbette tamamlanacaktı . Hem de vicdansızca, hesapsızca, sorumsuzca...
“Bir gün hesap vermek zorunda kalırım” korkusu duymadan...
Ekip kolları sıvamış ve sıra TEKEL şarap-rakı fabrikalarının satışına gelmişti
Yıl ikibindörtü gösteriyordu ve icmal raporları hızlıca hazırlanmıştı. Fabrikaların o muhteşem arsaları ve mülklerin listeleri çıkarılmış, dosyadaki nadide yerlerine yerleştirilmişti.
İhale hazırlıkları tamamlanmış ve sanki kimin ihaleyi alacağı belliymişcesine ! İKİYÜZ DOKSANİKİ milyon dolara yerli !!! bir firmaya satılmıştı...
Daha iki yıl bile dolmadan ikibin altı yılında, DOKUZYÜZ YETMİŞBİR milyona bir Amerikan firmasına satıldı.
Nasıl bir anlayışdır ki iki sene olmadan, Altıyüz seksen milyon dolar kar edinme planı ile neticelenmiş , Devletimizin en kar getiren kurumu !!! Neden aklı selim birileri !!! buna DUR diyememişti ???
Dur dediyse ...
Neden gücü yetmemişti ???
Bunu düşündü sürekli TEKEL emekçisi. Kimi suçlayacaktı, kimdi bu işin sorumlusu?
İşte bu anda ,arkadaşı yol boyunca anlattıklarının nedenini açıkladı.
“Şimdi bizleri 4 C denilen kanun maddesine mahkum ederek,haklarımızı gasp ediyorlar !!! “
“ Dur ne olur . Sabaha kadar kafama soktuklarını anlamaya çalışırken, Bir de bana 4 C falan diye, anlamakta zorluk çektiğim konuları söyleme “
Yok,dostum ,kafan karışmayacak.Ben sana kısa başlıklarını söyleyeceğim. Sen yeter ki beni dikkatli dinle; Sağ ayağını tekrar çaldı altına ve sanki bütün dikkatini arkadaşının nefesine verdi.
Başladı anlatmağa;
Devlette çalışmanın ,nasıl kolay ve yaslanmacı tarafları var ise, aynı zamanda,özel sektörde bile görülmesi az olan yok saymaların ne kadar çok olduğunu fark edememeyi...
Devlette çalışmanın onurunu,keyfi olarak nasıl yönlendirildiğini anlatmağa başladı.

Devamı Edecek

KÖY DAĞARCIĞI

Bu sayfalarda Divriği'nin çeşitli köylerinde anlatılan ve yaşanmış fıkraları yayınlıyacağız. Sizlerin de anlatmak istediğiniz fıkra gibi yaşamlar varsa bize yollayın yayınlatalım. Ayrıca Yayımlanmasını istediğiniz çok eski fotoğraflarınız varsa onları da tekrar almanız koşuluyla bize yollayın yayınlatalım.

FIKRA

Bektaşî Baba İstanbul'da gezinirken, Padişahın Sarayı olduğunu zannettiği görkemli bir binanın yakınından geçmekte idi. Binanın önünde şatafatlı bir fayton durmakta idi. Binadan sırmalı elbiseleri olan adam çıkınca, muhafızlar selama durdu. Adam faytona binerken, Bektaşî meraklandı ve muhafızlardan birinin yanına sokularak sordu.

-Faytona binen padişah mıdır?

-Hayır padişahın bir kuludur. Cevabını aldı.

Bektaşî, tepeden tırnağa önce faytondaki adama baktı. Sonrada kendi haline baktıktan sonra, ellerine açarak:

-Tanrım, bir padişahın kuluna bak! Sonra, bir de senin kuluna bak! Diye söylendi.

FIKRA

Bektaşî iki öküzüyle tarlasını süremiş; kırmızı öküz az yem yiyip, çok çalışmış; sarı öküz lanet mi lanetmiş!.. Hem çok yermiş, hem tembelmiş!.. Bir gün öfkelenmiş Bektaşî:

- Ey Allahım, demiş, şu sarı öküzün canını al da kurtulayım..
Baba Erenler ertesi sabah ahıra girince ne görsün, kırmızı öküz sizlere ömür, sarı lanet capacanlı... Dışardan bir çocuk çağırmış Bektaşî, öküzleri göstermiş:

- Ulan, demiş, bunların hangisi sarı, hangisi kırmızı?.. Çocuk göstermiş:

- Bu sarı, bu kırmızı!.. Bektaşî gözlerini göğe çevirmiş:

- İmanım, demiş, bacak kadar çocuk renkleri biliyor da, sen ayıramıyor musun?..

Divriği'de kullanılan

Deyimler

Ananın düğürcek aşî,babamın tandır başı:
baba evine ve memleketine özlem ifadesi olarak kullanılır.

Balınan badem emmek: refah ve rahatlık içinde olmak
Dıngır elek dıngır sac,elim hamur karnım aç:
yoksulluk ifade eden bir deyim.

Eleği kepeğine karışmak:
perişan olmak, zor durumda kalmak
İki yumurta birbirine değerse biri kırılır, diğeri çatlar: beraber olan insanlardan birine zarar gelirse diğeri etkilenir.

Kavurganın yanarı sıçrar: canı acıyan ve üzülen kendini gösterir, tepki verir.

Lehimli kap: sık sık hastalanan kimse için kullanılır

Sam çalmış dut gibi: sam yeli meyve ve ekine kötü, bostana iyi denir.

Yumurtaya kulp takmak: her şeye bir kusur, bahane bulur.

Ata Sözleri

Aş taşınca çömçeye baha yetmez.

Boğazda bostan bitmez.

Canı isterse tekedan köremez çıkarır.

Denizden geçip arkta boğulmak.

El dediğin evrendir,ucu dönmez kervandır.

Hastaya nar sorulmaz.

Kuş sütü, can dermanı.

Misafirin on nasibi vardır, birini yer

dokuzunu bırakır.

Ölüler sanırmışki diriler hergün helva yer.

Peynir ekmek hazır yemek.

Sen verirsın bir mangır,şeytan görür tangır tangır

Tuz ekmek hakkı için.

Yeter ki pekmezin olsun, sineğin Bağdat'tan gelir

Kelimeler

Büşürük: Samansız kaba çamur
Cilov: Sönmüş kireçle ve bezle yapılan badana
Çihın: Çıkın,yiyecek konulan kumaş
Diğdiği: Oğlak, kuzu
Ezme/pelver: Domates salçası
Fakı: Fare tuzağı
Gapçuh: Hububat taneleri üzerindeki kabuk
Hotik: Zehir,onulmaz dert,yara
İstif: Üst üste yerleştirme,biriktirme
Kallenguç: Kırılma
Mertek : Tavandaki ince tahtalar
Nalın : Hamamda giyilen ayakkabı(tahtadan yapılan)
Öğürmek: Midesi bulanmak
Postik: Bebek patiği
Şiv: Dutun posası
Tepür: Tahdadan hafif oval tepsi
Tapı : Erişleri gerginleştiren çivi

Yöresel yiyecek

SARIĞIBURMA(CEVİZLİ BÖREK)

Hazırlanışı: Cevizlibörek adıda verilen bu tatlının hamuru, bir yumurta, süt, iki kaşık yoğurt, sıvı yağ ve tuz ile birazda karbonat katılarak hamur yoğurulur. Küçük yumaklar alınır ve ince açılır. Her yufka tereyağı ve margarin karışımı ile yağlanır. Daha önceden dövülerek hazırlanan ceviz ve üzerine toz şeker konularak yapılan karışım, yağlanmış yufkanın üzerine serpilir. Yufka katlanarak ve sanki gibi dolanarak tepsiye yerleştirilir. Yüzüne yumurta sürülür ve pişirilir. (Sarıççek yöresinden derlenmiştir.)

KÖY KAYGANASI

Hazırlanışı: Az tuzlu bir hamur yoğurulur. Küçük küçük yumaklar alınarak, tabak büyüklüğünde açılır ve sac üzerinde ikiyüzlü pişirilip istiflenir. Yumurta çırpılır ve içine pişirilmiş olan bu ekmekler batırılarak,tavada tereyağında kızartılır. (Duruköy/ Arege)

Divriği'de Mutlak Kültürü (Fatma PEKŞEN- Müjgan ÜÇER)

Yöresel Türkü

Türkü

Karaduta yaslandım
Yağmur yağdı ıslandım
Kınamayın a dostlar
Şekerinen besledim
Gel gülüm etme gülüm
Mor meneşe sümbülüm
Ezelden ayrı düştüm
Sensin benim sevdiğim

Karadut oyulur mu
Güzele doyulur mu
Güzel seven yigidin
Kolları yorulur mu
Gel gülüm etme gülüm
Mor meneşe sümbülüm
Ezelden ayrı düştüm
Sensin benim sevdiğim

Çiğ süttan kaymak olmaz
Güzele doymak olmaz
Eğil bir yol öpeyim
Güzele doymak olmaz
Gel gülüm etme gülüm
Mor meneşe sümbülüm
Ezelden ayrı düştüm
Sensin benim sevdiğim

Divriği Türküsü

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Soldan Sağa 1) Şanlıurfa'nın bir ilçesi 2) Vaka - Merkür gezegeninin diğer adı 3) Çok konuşan geveze - Avuç içi 4) Kilometre'nin kısaltılmışı - Güney Afrika'nın plakası- İdam edilen başbakan Menderes 5) Emir veren üst 6) Gözaltı - Gezinti gemisi 7) Güreşte bir oyun - TSM'de bir makam - Mısır'da bir tanrı 8) Bir nota - Asya'da bir göl 9) Nazlı büyütülmüş kız - Sarp geçit 10) Yeteri kadar olmayan - Valide,anne - Su 11) Etçil bir hayvan- Bir çiçek

Yukarıdan Aşağıya 1) Karadeniz'li bir türkücü 2) Mahkeme karar belgesi - Bir uzvumuz- Üye 3) Sergen- Azerbaycan halkından olan 4) Rumların kutsal saydığı pınar - Arzu, istek 5) Afrika'da bir devlet 6) Işın - Uygun, yakışır - Kısa zaman 7) İtalya'da bir yanardağ - Amavutluğun başkenti 8) Bir şaşma ünlemi - Bir nota- Leşle beslenen etçil bir hayvan 9) Asya'da bir devlet - Bir nota 10) İkiyüzlü - Arı'nın yaptığı 11) Sabah'ın bir vakti - Öğrenci

Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) Gülcihan Koç 2) Az - Alaka-Da 3) Lüks - Maun 4) Ama - Su - Na 5) Zara - Sa 6) Arızalı - Lt 7) Semer - Ra - Ad 8) Aç - Yasa 9) Resim - Mala 10) Ala - Arabesk 11) Peçe - İmam
Yukarıdan Aşağıya 1) Galatasaray 2) Üzümler - Reçel 3) Kazım - Sap 4) Cas - Azeri 5) İl- Arar - Maç 6) Ham - Al - Re 7) Ak - İrama 8) Namus - Asabi 9) Al - Alem 10) Odun- Ta- Asa 11) Çanak - Do- Km

ATANER YILDIRIM*

ataneryildirim@hotmail.com

Başarı ve 4D Yasası

Kişisel Gelişim ve başarı yolculuğumuz sürüyor. Başarı, olabileceğinizin en iyisini olabilmek için, elinizden gelenin en iyisini yapmış olmanın verdiği huzur ve tatmindir. (John Wooden)

Vazgeçmenin dışında başarısızlık yoktur. İnsanları başarı davranışlarına göre üç gruba ayırabiliriz. Gerçekten başarılı olanlar, başarılıyım diye geçinenler ve başarılı insanların üzerinden geçinenler. Başarı, ne yaptığınızdan, nasıl biri olduğunuzla ilgilidir. Yanlış insanlar, doğru işler yapsa da başarılı olamaz. Başarı temelde dört doğruya bağlıdır: a) Doğru kişi olmak, b) Doğru işi yapmak, c) İş doğru yapmak, d) Doğru yerde olmak.

Bir insanın başarısı sonuç odaklı oluşuna ve saygı kültürüne bakılır. Sıfırdan zirveye çıkan insanlar, sonuç odaklı insanlardır. Bir insanın skor tabelasında başarı varsa saygı duyulur. Ne diyor Ziya Paşa? ' Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz. '

Kaliteden ödün vermeden, büyük ölçekli üretim. Herhangi bir alanda duayen olmuş insanlarda bu davranış kalıbını görürsünüz. Örneğin Sezen Aksu kaliteden ödün vermeden 500' e yakın şarkı yaptı. Çetin Altan 30 bine yakın makale yazdı. Aziz Nesin 100' ü aşkın kitap yazdı. Nazım Hikmet' in yazdığı şiirlerin sayısını bilmiyoruz. Bu insanlar sürekli üretime devam ettiler. Kendilerini bulundukları yere getiren güce ihanet etmediler.

Kalite, anlamlı ayrıntılara gösterilen ödünsüz özendir. Başarının büyüklüğü hayal gücünde, kalitesi ayrıntılarda gizlidir. Bu tür insanlar, çırak olmadıkları işin ustalığını yapmamaya, ustalığını yaptığı işin ise çıraklığını yapmamaya özen gösterirler.

Başarı odaklı insanlar, gelecekte olmak istedikleri yere değin zihinsel netlik içindedirler. Geçmiş değil, gelecek odaklıdır. Akılları dikiz aynasına takılı halde yaşamazlar. Yaşamlarını keşkellerle, meğerlerle, eğerlerle sürdürmezler. Başarılı insanların çoğunluğu, iç onaylıdır. Övgü bağımlılığına kapılmazlar. Bir söz vardır : ' Ne çoğaldım övgüden, ne azaldım yergiden'. Başarılı insanlar bu ilkeyle hareket ederler. Ne yazık ki, ülkemizde insanı ancak Teşvikiye Camii'nde takdir ederler.

Olayları, yaşamı kontrol edebileceğini düşünmek, insanın mücadele gücünü artıran, elinden gelenin yapmasını sağlayan bir tavidir. İnsanın hayatta başarı ve başarısızlığını belirleyen faktörlerden bazıları elinde, bazıları ise değildir. Yani büyük oranda insan başarıyı yönetebilir.

Başarılı olmayı başarmış insanların en büyük özelliği yüksek bir hayat enerjisine sahip olmaktır. İnsanlar da başarı konusunda ampul gibidirler. Bazıları 30 watlıktır. Bazıları 60, bazıları ise 100! Sıfırdan zirveye çıkanlarda 100 mumluk ampul enerjisi bulunur. Kendi kendilerini şarj ve deşarj ederek moral yönetimi yaparlar. Yaşam enerjisi yüksek olmayanlar ' tükenmişlik sendromu ' yaşarlar.

Başarıyı gerçekleştirmiş insanlar, zor zamanlardan güçlenerek çıkarlar. Yendikleri şeylerden daha büyüktürler. Nietzsche' nin dediği gibi, ' Beni öldürmeyen her şey gücümü bir kat daha artırır. Demirin sıcak ve soğuk ortamlardan geçtikçe çeliğe dönüşmesi gibi, başarı odaklı insanlar, zorluklar tarafından güçlendirilirler.

Başarılı insanlar kendi yaşamlarına hem içten hem üstün bakmayı becerirler. Yaşamın parça bütün ilişkisini iyi kurarlar. Gereksiz detaylar arasında boğulup kalmazlar. Yaşamın labirentlerinin içinde koştururken, bazen durup labirentin duvarına tırmanıp yaşamlarına üstün bakabilirler. Bu nedenle, nereden başladıklarını, nerede olduklarını, nereye gitmek istediklerini bütün olarak görürler.

Başarılı insanlar, başarıyı aşk gibi, aşkı da başarı gibi yaşarlar. Unutmayalım, başarılı olmak için hazırlanmazsak; başarısızlığa hazırlanırız....

Feyzullah Çınar'ı dostları unutmadı

İstanbul Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği Feyzullah Çınar'ı anma gecesi yoğun bir katılımı yapıldı.

İstanbul Divriği Kültür Derneği'nin organize ettiği Halk Ozanı Feyzullah Çınar'ı Anma ve Anlatma Gecesi Muammer Karaca Tiyatrosu'nda yapıldı. Halk Ozanı Feyzullah Çınar 16 Mayıs 2010 tarihinde düzenlenen bir törenle anıldı. Muammer Karaca Tiyatrosu'nda düzenlenen anmaya dernek üyeleri, Divriğililer ve birçok kişi katıldı. Sunuculuğunu Aynur Karabaş'ın yaptığı etkinlikte Feyzullah Çınar'ın kızı

Hüsnüye Çınar ve Divriği Kültür Derneği Başkanı Ali Durmuş katılımcılara yönelik birer konuşma yaptılar. Halk Ozanı Feyzullah Çınar'ın hayatı, sanatı ve sosyal yanları ndan bahseden konuşmacılar onu saygıyla yad etti. Etkinliği ilgiyle ve beğeniyle izleyenler daha sonra Erdal Erzincan, Erkan Oğur ve İsmail Hakkı Demircioğlu'nun türkülerine eşlik ettiler. Feyzullah Çınar'ı anma gününe çok yoğun bir katılım oldu.

Divriğililer Antalya'da buluştular

Antalya Divriği Kültür Derneği Geleneksel Pilav Günü yapıldı. Pilav Günü'ne Antalya'daki Divriğililer ve Divriği gönüllüleri katıldılar.

Antalya Divriği Kültür Derneği yönetim değişikliğinden sonra ilk faaliyetini yaptı. Dernek başkanı Kemal Küçükkoçkaya ve yönetim kurulunun kısa bir çalışmasından sonra Geleneksel Pilav Günü'nü yaptı.

6. Geleneksel Pilav Günü 30 Mayıs tarihinde yapıldı. Pilav Günü'ne yüzlerce kişi katıldı. Dernek başkanı Kemal Küçükkoçkaya ve yönetim kurulunun kısa bir çalışmasından sonra Geleneksel Pilav Günü'nü yaptı.

Antalya'daki derneğin önemine vurgu yaparak katılımcılara yeni yönetim kurulu üyelerini tanıttı. Antalya Divriği Kültür Derneği'nin Geleneksel Pilav Günü'ne CHP 22. Dönem Milletvekillerinden Tuncay Ercen, CHP Antalya İl

Başkanı Ahmet Özer Ülken, Kepez Belediye Başkanı Hakan Tütüncü katıldılar. Pilav gününe Mustafa Akıl, İbrahim Pala ve Deniz Karacan türkülerıyla coşku kattılar. Eğlence Davul-zurna eşliğinde devam etti.

ACI KAYIBIMIZ

Yüreği sevgi dolu,
Türkiye'nin aydınlık yüzü,
yurtsever arkadaşım

ERTUĞRUL KAPLAN'ı

kaybettik. Yol arkadaşlarına,
ailesine ve akrabalarına
başsağlığı dilerim.

Sadık GÜLLER

CHP Sivas İl Genel Meclisi Üyesi

VEFAT

Ağın Gözecik Köyünden

NERGİZ ÇETİN'İ

kaybettik. Ailesinin ve yakınlarının
başı sağolsun

HÜSEYİN YILMAZ

Gözecik Köyü Muhtarı

BAŞSAĞLIĞI

Başören Köyü'nden

KEMAL AĞIR'ı

kaybettik. Ailesinin, akrabalarının
ve sevenlerinin başı sağolsun.

BATTAL DAŞDAN

BAŞSAĞLIĞI

Mursal Köyü'nden
Yusuf Sönmez'in oğlu polis

HÜSEYİN SÖNMEZ'İ

kaybettik. Ailesinin, akrabalarının
ve sevenlerinin başı sağolsun.

ORHAN MURSAL

*SADIK ÇELİK

sadik.celik@keyveni.com.tr

Dünya Çiftçiler
Gününde gıda
egemenliği için
toprak egemenliği

İnsanlığın yüzyıllar süren toprakla uyum halinde bir yaşam kurma çabası, bu uzun yolculuğun geride bıraktığı yıkıntı ve harabelerden de anlaşılacağı gibi başarıdan çok başarısızlık örnekleriyle doludur. İnsanlığın Orta Doğu'nun kutsal topraklarından başlayıp Pasifik Kıyılarına kadar uzanan 7000 yıllık serüveni toprağın arşivinde saklıdır.

Dünyayı tehlikeli kılan, Toprak Ana'nın bize sunduğu gıda ve diğer gereksinim duyduğumuz maddelerin değiş tokuşuna getirilen sınırlamalar ya da ulaşılamayacak endişesinden kaynaklanan mahrumiyet korkusu mudur? Yoksa geçtiğimiz yüzyıldan bu yana endüstrileşmede ve teknolojikteki baş döndürücü gelişmelerin doğada yarattığı tahribatın içinden çıkılmaz hale gelmesi midir? Modern endüstrinin gereksinimi olan hammaddeler, dünyanın farklı yerlerinden elde edilir. Bunlar her ulusun kullanımına eşit olarak dağılmış durumda değildir. Gıda ve hammadde ihtiyacındaki eşitsiz artış ve dengesizlik uluslararası ilişkilere baskı, kısıtlamalar ve sorunlar getirmektedir. Uluslararası ilişkilere liderlik eden güçler, gıda ve hammadde kaynaklarının kontrolünü ellerinde bulundurmaya çalışmaktadırlar. Bu durum aleni olarak bilinmektedir. İnceden inceye hesaplanıp sürdürülen bölgesel savaşların temel nedenleri de bunlardır. Geçmişten günümüze yaşanan deneyimler gösterdi ki savaşlar anlaşmazlıkları çözmedi. Sadece sorunları daha feci biçimlerde ortaya çıkarmak üzere bir süre için ileriye ertelemektedir. Kalıcı çözümlere ulaşmanın yolları daha başkadır. Örneğin insanların savaşta girmedeki isteksizliğine güvenebiliriz, ancak insanların savaşta girmesindeki belirleyici etken, aksi takdirde başlarına daha kötü belaların geleceği endişesidir. Bu korkuların nedeni gerçek de olabilir, onlara propaganda yoluyla aşılınmış olması da mümkündür. İnsanların toprakla adil bir ilişki kurması, toprağın sömürülmesiyle değil korunmasıyla, kaynakların israfıyla değil, yeryüzündeki üretici güçlerin iyileştirilmesi ve gıda ve hammaddelere ulaşımın kolaylaştırılması ile sağlanır. Geçmişte baktığımızda ülkeler istila ettikleri topraklardaki insanlara boyun eğdirmek için gıda maddeleri dağıtımını, üretimini kontrolleri altına almışlardır. İnsanlık tarihi yiyecek uğruna özgürlüğünden vazgeçmişlerin isyanıyla çınlamaktadır. Maalesef hiçbir şey yiyeceğin yerini tutamaz, o olmazsa olmazdır, diğerleri ondan sonra gelmektedir. Medeniyetimizin temelini oluşturan iş bölümü gıda gereksiniminden doğmuştur. Topraktan artı mahsul sağlanması, insanlara başka işlere ayıracak zaman ve imkan verdi. Bu durum, medeniyetin ilerlemesine ve iş bölümünün daha da karmaşık bir yapıya kavuşmasına yol açtı.

İhtiyacımız olan güvenlik, barınma, sağlık, giyecek, eğitim, eğlence, gibi bir takım hizmetleri, bu karmaşık iş bölümü sayesinde elde ederiz. Ancak en başta bunun için gerekli hammaddelerin var olması ve gıda üretiminin sağlanması şarttır. Gıda ve su topraktan gelir. Toprak bilgisi ve çalışkan olanı ödüllendirir, cahil ve tembel olanı ise merhametsizce cezalandırır. Karmaşık sosyal yapımızın temelinde çiftçilerle Toprak Ana arasındaki bu ortaklık yatar. Topraksal faaliyetler bundan 7000 yıl önce başlamış ve gelişimini iki belli başlı bölge; Mezopotamya'nın bereketli, alüvyonlu düzlükleriyle Nil Vadisinde sürdürmüştür. Tarımın doğduğu toprağın neresi olduğunun cevabını arkeologlara bırakalım. Burada önemli olan kurak iklimin hakim olduğu bu alüvyonlu düzlüklerden sulama yoluyla bereketli mahsullerin alındığını bilmemizdir. Bu artı mahsulün verdiği rahatlık, onlardan sonra gelenlere iş bölümü yapma olanağını sağlamış, ilerleyen süreç medeniyetlerin gelişimini de başlatmıştır. Bu toprakların işlenmesi, yönetilmesi, devletlerin yükseliş ve çöküşleri sırasında yaşadıklarının bu coğrafyada bıraktığı izler, 21. yy'da ders almamız için yeterlidir. Zamanında üzerinde ilk kez tarım yapılan bu topraklarda kurulan uygarlıkların neden bozulup yitirildiğini anlamak için 7000 yıl öncesini hatırlamamız gerekiyor. Mezopotamya ile İran'ı ayıran Zagros dağlarında çok eski zamanlarda çobanlar ve sürüleri yaşamış. Bunlar zaman zaman dağlardan ovalara inip oralarda yaşayan şehirli halka ve çiftçilere felaket getirirlermiş. Rivayet odur ki, Çiftçiyle çoban arasındaki bu mücadelenin başlangıcı Habil ve Kabil zamanına kadar uzanır. "Bugünün Kabilleri kimler?" dersanız toprağa hücum edenlere bakmamız gerekecek. Bu konuyu önümüzdeki hafta tekrar köşemize taşıyacağımızı belirtir, Dünya Çiftçiler Gününüzü kutlarım.

ARI KOVANLARINA ZARAR VEREN

AYILARA KARŞI

KÖPEK+ TÜFEK SESLİ

SENSÖRLÜ KORNALAR

TEL: 0533 323 78 70

PERPA / İSTANBUL

Dünya Mirası eriyor

Mengücek Oğulları'nın
Divriği'deki Eserleri

Mengücek Kalesi, Ahmed Şah su şebekesi, Arslan Burç, Kale Camii, Ahmed Şah Ulucamii, Turan Melek Darüşşifası, Ahmed Şah Çeşmesi, Sitte Melik Türbesi, Hacıb Kamereddin Türbesi, Naib Eşref Türbesi, Ahi Yusuf Türbesi, Araplık Türbesi, Körhane, Karadonlu Canbaba Türbe ve zafiyesi, Medrese-i Kübra, Medrese-i Sinaniye,

MENĞÜCEKOĞULLARI VE
DİVRİĞİ'DEKİ ESERLERİ

Erzincan, Kemah ve Şebinkarahisar'ı da egemenlik alanlarında tutan Mengücek hanedanının Divriği çevresindeki kolu, Mengücek Gazi'nin oğlu İshak'tan sonraki paylaşımda I. Süleyman'la 1150'lerde başlamış; "şah" ve "melik" sanını taşıyan, babadan oğula altı beyle temsil edildikten sonra 1270'lerde kapanmıştır.

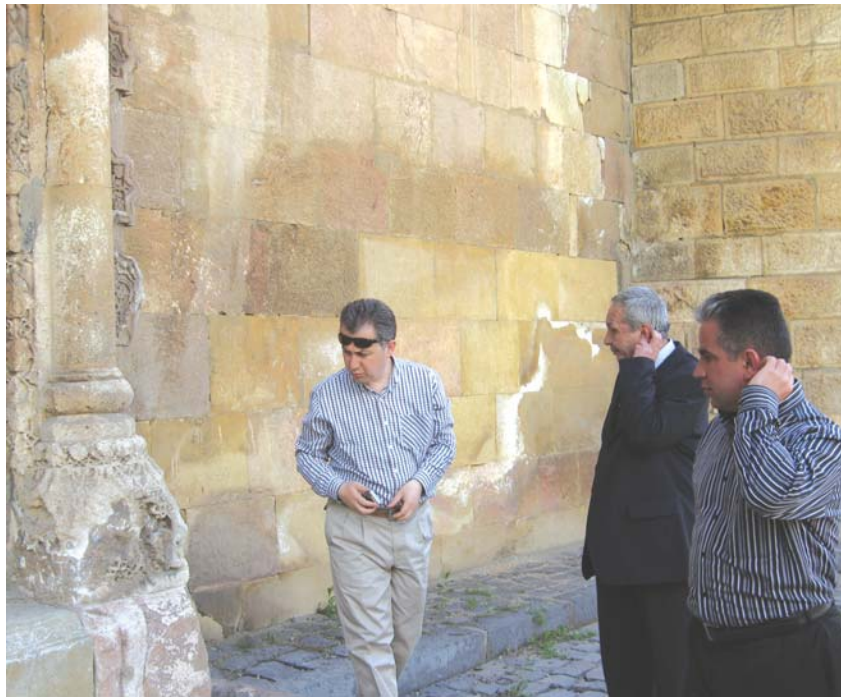
Kent, uzun tarihinde yegane kalkınışı, hatta parlayışı, 1150'lerden 1250'lere değin yüzyıl boyunca Mengücekoğulları egemenliğinde yaşadığı doğrudur. Tarihsel kimliğinin en belirgin öğeleri olan kale, iki büyük cami, kümbetler, dârüşşifa, bedesten, köprüler, su tesisi ve hamamlar, çevredeki kervansaraylar bu yüzyılda inşa edilmiştir. Divriği Mengücekleri hakkında kitabe (yazıt) bilgileri dışında tarihsel saptamalar sınırlı ve yetersizdir. Asya kökenli bu Türk hanedanının varlığı ve soyağacı için güvenilir belgeler bıraktıkları eserlerin yazıtlarıdır. Divriği Mengücekleri'nin ilk meliki Emir İshak oğlu I. Süleyman (1142?- 1171?), kaledeki Süleyman Şah/ Hisar Camiini yaptırmıştır. Bu camiye özenli bir kapı cephesi ekleten oğlu Emir İsfahsalar Seyfeddin Şahin Şah'ın (1171? -1196) kendisi ve ailesi için inşa ettirdiği taş bezemeleri ve yazıtlarıyla dikkati çeken ve Sitte Melik Kümbeti (türbesi) kalenin eteğindedir. Şahin Şah'ın hacibi (veziri) Kamereddin'in daha yalın tasarlanmış kümbeti ise Sitte Melik'in güneydoğusundadır. Şahin Şah'ın Asya kurganları tarzındaki kümbetinin frizindeki uzun yazıt, Orhun anıtlarındaki yazınsal anlatıyı çağrıştıran: "Alp Kutluğ uluğ hümayun Çeboğa Tuğrul Tekin" vb ululama sözcükleriyle Divriği egemenlerini Mengücek Gazi'ye bağlarken ailenin köklü bir Türk soyunu temsil ettiklerini de belgelemektedir.

Şahin Şahın oğlu II. Süleyman Şah.(1196- 1220?), bunun oğlu da Divriği Külliyesini, kalenin dış surlarını ve kentin su tesisini yaptıran, yerel egemenliği yaklaşık 1220- 1243 arasında tarihlenen Melik Ahmed Şah'tır (1220- 1243) Bu bayındırlık aşığı melikin yaklaşık çeyrek yüzyıl süren dönemi, yoğun bayındırlık çalışmalarıyla geçmiştir. 1251'de kale surlarına, hayvan heykelleriyle somutlaştırılmış görkemli Arslanburç'u ekleten Melik Salih (1243? - 1270?) Ahmed Şah'ın oğlu ve Divriği Mengücekleri'nin sonuncusudur. Ulucami'yi Ahmed Şah'la annesi Fatıma Hatun; bitişik Darüşşifa'yı da Mengüceklerin Erzincan Kolu

hükümdarı Behram Şah'ın kızı Melike Turan Melek yaptırmışlardır. Yapılış tarihi, Hicri 626, Miladi 1228'dir. Darüşşifa'nın bir hücresi daha sonra özel bir kubbe yapılarak iç türbeye dönüştürülmüştür ki yazıtsız olan buradaki mezarlar olasılıkla Ahmed Şah ve Turan Melek'e ve diğer aile bireylerine aittir.

UNESCO Kültür Komitesince, 1985'te belirlenen ilk "Dünya Kültür Mirası" listesinde Türkiye'den seçilen 3 varlıktan (diğerleri İstanbul Tarihi Yarımada ve Kapadokya) Divriği Ahmed Şah Turan Melek Külliyesi'dir. Dünya genelindeki ilk tescil listesinde bu anıt esere 144. sırada yer verilmiştir.

İspanya'daki Elhamra'dan (14. yy) Hindistan'daki Tac Mahal'e (17. yy) uzayan İslam uygarlıkları eksenindeki en eski ve en az onlar kadar değerli olan Divriği Külliyesi, Türk-Islam uygarlığının 13. yüzyılda mimarlık, yontu sanatlarında ulaştığı düzeyi temsil eden, özgün üslubuyla da tek ve eşsiz bir şaheserdir. Bugüne kadar mimari ve tezyini özellikleriyle korunmuş olması, külliye Selçuklu eserleri

Dönemin Sivas Valisi Dr. Hasan Canpolat, Divriği Belediye Başkanı Mehmet Güresinli ve Kaymakam Mustafa Çit Ulucamiyi geziyorlar. Mehmet Güresinli ve Mustafa Çit'in aynı anda kulaklarını kaşımalarının sebebi Ulucamideki bakımsızlığın göstergesimidir bilinmez

arasında ayrıca bir önem yüklemektedir.

Divriği'deki bu ortak Mengücek eseri, günümüzde, dünyanın ve Ortadoğu'nun en görkemli mimarlık ve yontu anıtları arasında ilk sırasında ve Anadolu'nun aydınlanma çağını simgeleyen başyapıttır. Benzerini ya da daha sanatlısını, Selçuklu sultanlarının, Konya'da Kayseri'de Sivas'ta yaptıramayışları; bu ayrıcalığı,

Laleiye Medresesi, Zeyniye Medresesi, Bekir Çavuş Hamamı, Aşağı Hamam, Bedesten, Vecdeddin Hanı, Dible Han, Burmahan, Kervansaray, Murçinge Köprüsü, Dumluca Hanı

Divriği 950 yıllık geçmişiyle anıtlarının yanı sıra zengin kültürüyle de Mengücekoğulları'nı temsil etmektedir.

Divriği'de Mengücek Eserlerinin yanı sıra: 2 kale - 23 cami - 24 mescit - 8 türbe - 8 han - 3 hamam 24 tekke ve zaviye - 10 klise - 24 köprü - 16 çeşme 24 mezarlık - 50 tümülüs ve ören - 350 dolayında özgün mimarili ev ve konak bulunmaktadır.

Divriği melikiyle kuzenine bıraktıkları, yanıtı verilemeyen tarihsel bir olağan dışılıktır. Selçuklu dönemi Türk mimarisinin de tartışmasız baş eseri kabul edilen külliye mimarları ve yazı ustaları olan Hürremşah, Hurşad, Ahmed, İbrahim ve Mehmed'in imzalarına, aynı dönemin diğer Anadolu ve Ortadoğu eserlerinde rastlanmaz.

Bu sanat abidesi, yüzyıldan beri bir dizi onarım- takviye amaçlı müdahalelere tabi tutulmuş ancak genel kabul görececek, koruma ve çevresel düzenleme amaçlı bir projeden yoksun bırakılmıştır. Son 50 yıl zarfındaki müdahalelerse yapıyı güçlendirmek şöyle dursun 8 asırlık direncini tehlikeye sokmuş; iç dış bezemelerine zarar vermiştir. Taşların tuzlanarak akmasına, içeride ve kapılarda yoğun rutubetin neden olduğu erimelere neden olan en özensiz ve bilim-teknik dışı operasyonlara son 1965- 2008 evresindedir. Teras örtüsünün defalarca değiştirilmesi; külliye oturma zeminin çevresinde, temel ve ana

Necdet SAKAOĞLU (Tarihçi)

giderek sıradanlaşan, retorasyon ilkelerine aykırı "yenileme" müdahalelerinin, dönüşümü olanaksız tahribatlar olarak eleştiriliyor. Bunlardan biri, kuşkusuz en önemlisi 2008 yılında Divriği'de de yaşanan ve Anadolu'daki Türk eserlerinin en eskilerinden 850 yıllık Kale Camii restore edilirken terasından sıvalarına kadar biçim ve malzeme değişikliğine uğratılmıştır.

Divriği Külliyesi ve çevresi projesi kapsamına, Mengücek Kalesi, Külliye hamamı (Bekirçavuş), Bedesten ve kümbetlerin, arkeolojik araştırmalarda ortaya çıkacak diğer eserlerin de koruma veya restitüsyonlarının öngörülmesi tarihsel ve ilkesel bir gerekliliktir. Külliye kuzey doğusundaki, 1230- 1235 yıllarında Ahmed Şahın yaptırdığı kale, oğlu Melik Salih'in kitabesini taşıyan, Arslanburç (seyir kulesi / ahmedek) bunların başında gelmektedir.

Anadolu ev mimarisinin, Mengücekler döneminden beri özgün bir gelişme alanı olan Divriği'de, Halen sivil mimari örneği kabul edilen ve en eskileri 200 yıllık olan 400 dolayında yapı bulunmaktadır. Bunlar, planları, "örtme", "divanhane", "toyhane" vb. özgün mekânları, cephe görüntüleri, ahşap -kerpiç -kireç ağırlıklı malzemeleriyle eski bir geleneğin uzantısı değerlerdir. Bunlardan, a) Külliye ve diğer Mengücek eserlerine mücavir alanlardakilere öncelik (örneğin eski Şehir Mahallesindeki Topçuoğlu (Deliosmanağa) ve Edebey, Sayigil evleri) verilme koşuluyla Ayanaga, Mühürdarzâde, Esadbey konaklarıyla özgün eski evler; b) Arasta düzenindeki çarşı dokusu; c)18. yüzyıl yayılma alanındaki türbe, cami, mescit, hamam, çeşme ve köprüler de plana dâhil edilmelidir.

Her müdahale esere zarar verdi

UNESCO tarafından 1985 tarihinde Türkiye'den 3 eser Dünya Miras Listesi'ne alınmıştır.1-Sur içi İstanbul 2-Kapadokya 3-Divriği Ulu Camii ve Darüşşifası. Sıra : 358 Niteliği: Kültürel Varlığın Adı: Divriği Ulu Camii Ve Şifahanesi. Dünya Miras Listesine Alınma Tarihi: 6 Aralık 1985. Listeye Kabul Edilme Ölçütleri: C (i) (iv) Bugün itibarıyla Türkiye 9 tarihi ve kültürel eseriyle UNESCO'da temsil edilirken UNESCO Dünya Miras Listesinde 141 ülkeden 851 kültürel eser bulunmaktadır.

1. 1940 yılında, damdaki toprak üst örtü kaldırılarak eski kagir örtü açığa çıkarılmış, tonoz ve kubbeler arasındaki boşluklara küp ve künkler doldurulmuş, üzerine toprak örtülerek tesviyesi yapılmış bunun da üzerine grobeton ve şap uygulanmıştır.
 2. 1944 yılında, dam örtüsünün çatladığı ve yapının su aldığı belirlenmiş, bunun önüne geçebilmek için 1945 yılında eserin üzerine bir ahşap çatı yapılarak kurşun kaplanmıştır.
 3. 1962 -1963 yıllarında çeşitli yenileme çalışmaları yapılmıştır.
 4. 1945 yılında yapılan ahşap çatı bozulduğundan, damın taş ile kaplanması için proje hazırlanmış ve bu proje 1964/65 yıllarında uygulanmıştır.
 5. 1967 yılında, eser tekrar bir ahşap çatı ile örtülmüş, ve bu çatı sac ile kaplanmıştır.
 6. 1971 yılında, eserin doğu ve batısına istinat duvarları yapılmış, doğu cephe boyunca betonarme bir platform oluşturulmuş ve drenaj yapılmıştır.
- *Yukarıda okuduğunuz bilgiler UNESCO belgelerinden alınmıştır.**
- 1971 yılından bugüne kadar sayısız çalışma ve proje eseri kurtarmaya yetmemiş, esere yapılan her müdahale olumsuz netice vermiş eser hızla yok olmakla karşı karşıya kalmıştır. Bugün eserin doğu cepesinde kazı çalışmaları yapılmaktadır. Bu çalışmalar sırasında 800 yıllık mengücek tarihi eserlerine ulaşıldı.

MÜSLÜM DOĞAN

muslumdogan59@yahoo.com

Tanrı Egemenliği Teokrasi (1)

"İslam kelimesi, anlamı barış olan selam kelimesinden türetilmiştir."

(1)
"Kimi incelemecilere göre, Tanrıya bağlılık anlamındaki teslimiyet sözcüğünden üretilmiştir." (age)
Tanrıya mutlak olmak baş eğmek anlamını taşımaktadır. "Kutsal kitap" Kur'an İslam dininin Anayasasıdır. Buyruk ve yasaklar Kur'an'ı, şeri bir devlet yapılanmasına götürmüştür. Kuran kişi yaşamın disiplini edilmesinde, bir egemenlik aracı olarak devlete ulaşmasında eksiksizdir. Yaratılan egemenlik aracı Allah'a kulluk ile eş tutulmuştur. (Bkz. Bakara, Nisâ, En'am, Yusuuf, Hûd, Nahl, Meryem, Enkiya, Hacc, Ankebût, Mümin sureleri) yaratılan yeni devlet anlayışı bir "Akid" ile (Maide Suresi, Tebe Suresi) (2) teminat altına alınmıştır. "Kutsal kitap" insan yaşam alanına ilişkin de bakara suresinin 29. ayetinde "göklerin ve yeryüzünün nasıl yaratıldığı" açıklanmaktadır. İnsanlara Allah tarafından (Bkz. Nisa Suresi 1. ayet) yaratıldığını bu yüzden de yaşam boyunca insanların kul olmak zorunda oldukları Bakara ve Nisa suresinde belirtilmektedir.

İnananlar için buyruk ve yasaklardan oluşan "kutsal kitap" kur'an insanlığın kölecisi toplum düzeninin zincirlerini kırmak için uğraştığı bir dönemde ortaya çıkmıştır.

Diğer dinlerin kutsal kitaplarının aksine kur'an insanlara emretmeyi ve yönetmeyi kendine görev saymıştır.

Bu nedenle, İslam ve Teokrasi'de din devlet ilişkisi yönünden dinsel aygıtlar devletin üstünde politik egemenlik dinsel örgütün elinde ve bütün hukuk kuralları dine dayalı bulunmaktadır.

Kısaca İslam Teokrasi ile açıklanabilir. Gerçekte Kur'an'da yer alan tüm buyruklar Allah'ın emri olarak verilmiştir. "Göklerin ve yerin hükümdarı" olan Allah tek belirleyicidir.

İslam devlet anlayışında kaynak olarak Allah'ın iradesi ile belirlenen kuralların tümü dinsel niteliktedir. Toplumsal ve siyasal düzen Allah'ın kuralları ile kurulur ve korunur. Bu kuralların tümü Kuran da yer almaktadır. İslam dininde tüm iktidar Tanrıya aittir. Bu ilke şeriat ilkesidir. Ve tanrının buyruklarını yerine getirmede her yaratılan görevli sayılmıştır. Teokratik devlet anlayışı olan İslam; "Halkın Tanrı tarafından Tanrı için yönetilmesi" anlamına da gelmektedir."

TEOKRATİK İSLAM DEVLETLERİNE KISA BAKIŞ

Hız.Muhammed'in ölümünden sonra teokratik devlet, önemli bir sarsıntı yaşamıştır. Ancak Kur'an ve Sünnete dayanan Halifeler (İslam'da "yürütme erki" Halife'ye aittir. Hz Muhammed'in ölümünden sonra şeriatı uygulamak üzere İslam devleti tarafından yetkilendirilmiş kişilerdir. Peygamberlik makamına vekalet anlamı içeren ve bir türlü devlet başkanlık makamıdır.) arasındaki iktidar savaşı teokratik devletin güçlenmesi ve korunmasına yöneliktir. Muaviye bin Ebu Süfyan tarafından kurulan ikinci İslam devleti Emevi devletidir. Kurucuların Arap olması nedeni ile ilk zamanlar ulus devleti izlenimi vermişlerdir.

Hız. Muhammed'den sonra ilk önemli devlet ticari-pazar ilişkileri ile İslam'a olan katkısı nedeni ile önemlidir. Devlette görev alanların soya bağlılıkları esas alınan bu devlet anlayışında da devletin teokratik yapısı değişmemiştir. Bu dönemde yine İslam Orduları Orta Asya'ya seferler düzenleyerek buradaki Türkleri Müslümanlaştırmak istemişlerdir. Emevi devletinin yerine inşa edilen Abbasilerde halifelerin dinsel otoriteleri ön plana çıkartılmıştır. toplumsal sorunlar din adamlarına havale edilmiş, bu dönemde egemen hukuk dinsel hukuk olarak teokratik devlet olmayı sistemleştirmiştir.

Seççuklular zamanında da Abbasilerden farklı olarak, din başkanlığına benzer bir statü ile teokratik yapı devam ettirilmiştir. Osmanlıların zamanında da dinin egemenliği sürmüştür. Dinsel hukuk sistemi Osmanlıların devlet yapısında belirleyici bir konumda olmuştur. Başta teokratik bir monarşi konumundaki Osmanlı devleti din ve yönetsel işleri birleştirmiştir. "1537 Fermanı ile, Siyasal İktidarca başlatılan Şer'i katılık, toplumsal yaşamın dinsel baskı ile düzene sokulması yolunda işleme konulmuştu. Belirli bir süreç içinde bu şer'i katılık için adamlarının etkinliği arttıkça, daha da güçlenecek ve siyasal iktidara, Sultana karşı bile kullanılabilir bir ölçüye erişecektir" (3)

Devam edecek

Öğrencilerle mezunlar buluştular

6. Yatılı Bölge Okulu Şenliği 29 Mayıs tarihinde Divriği'de coşkuyla kutlandı.

ŞENLİĞE İLGI YOĞUN

Divriği Yatılı Bölge Okulu yıl sonu şenlikleri yapıldı. Bu yıl 6'ncısı yapılan şenliğe yüzlerce kişinin yanı sıra okul öğrencileri ve öğretmenleri de katıldılar. 29 Mayıs Tarihinde yapılan şenliğin sunuculuğunu yine bu okuldan mezun olan Cafer Çelik yaptı. Şenliğin açılış konuşmasını müdür yardımcısı Mustafa Alpagon yaptı. Alpagon konuşmasında şenliğe emeği geçen herkese teşekkür ederek şenliğin bundan sonra da devam etmesi dileklerinde bulundu. Daha sonra

Yatılı Bölge Okul Müdürü Ahmet Kızıldaş da katılımcılara hitaben bir konuşma yaptı. Yıllar önce yatılı bölge okulunda öğretmen olarak görev yapan Müslüm Demir de okul anılarını duygusal bir ortamda anlatarak o günlerin güzelliklerini unutamadığını söyledi.

MEZUNLARIN ÇABASI

Yıllar önce bu okuldan mezun olarak Türkiye'nin çeşitli bölgelerine yerleşen mezunlar okullarını unutmayarak her yıl okullarını ziyaret ediyorlar. Ayrıca

bu mezunlar okul öğrencilerine giysi, kitap, defter ve kalem gibi çeşitli yardım malzemeleri getirerek öğrencilere dağıtıyorlar. Yine bu mezunlardan olan Cafer Çelik şenlikteki konuşmasında, Yatılı bölge okulunun yetkililerce görmezden gelindiğini, ihmal edildiğini söyledi. Çok büyük skandallar olmadıkça yatılı bölge okullarının unutulduğunu söyleyen Çelik, geçtiğimiz sene Sivas Valisi Veynel Dalmaz'ın Yatılı okulun bahçesini yapma sözü verdiğini, ancak bahçe yapılmadan valinin tayininin

çıktığını söyledi.Divriği'nin içindeki diğer okullarla bu okul arasında ciddi ayrımcılık yapıldığını, bu okulun velilerinin Divriği'de oturmaması oy potansiyeli taşımamasından dolayı hafife alındığını geri bıraktırdığını söyledi. Şenlikte Tuncay Balcı, Şahin Aydın, Mahmut Kalkan ve okul öğrencilerinin grupları sahne aldılar. Ankara'dan, İstanbul'dan ve çeşitli illerden gelen yatılı okul mezunları 2 gün Divriği'de kalarak tarihi ve turistik yerleri gezdiler. Daha sonra Divriği'den ayrıldılar.

Pilikoğlu koşmada rakip tanımıyor

Divriğili Toros Pilikoğlu Yaz Olimpiyat Oyunları seçme yarışmasında iki altın bir de gümüş madalya aldı. İlk gün, 100 metrede 11.02 saniyelik derecesiyle birinci, hemen ardından girdiği uzun atlamada ise 6.78 metrelik derecesi ile ikinci oldu.

Olimpiyat bir adım ötede Milli atlet Toros Pilikoğlu Ankara'da yapılan 'Yıldızlar Federasyon Deneme ve Yıldızlar Yaz Olimpiyat Oyunları Seçme Yarışması'ndan iki altın, bir gümüş madalya ile döndü. Pilikoğlu, 40 ilden toplam 460 sporcunun katıldığı yarışmada, ilk gün, 100 metrede 11.02 saniyelik derecesiyle birinci, hemen ardından girdiği uzun atlamada ise 6.78 metrelik

derecesi ile ikinci oldu. İkinci gün yapılan 200 metre yarışını 21.93 saniyelik derecesiyle rakiplerinin önünde bitiren Pilikoğlu, turnuvada ikinci kez altın madalyaya uzandı. Bu sonuçlarla, Mayıs ayında Moskova'da yapılacak olan 'Avrupa Kıtası Olimpiyat Eleme Yarışmaları'nda Türkiye'yi temsil etme hakkı elde eden Pilikoğlu, 200 metre koşu ve uzun atlama branşlarında olimpiyatlara katılma şansı arayacak.

Özenle Taşıyoruz...

Adana: 0322
Ankara: 0312
Konya: 0332
Bursa: 0224
İstanbul1: 0212
İstanbul2: 0216
İzmir: 0232

444 0 410
Güvenilir Ortağınız

Yürekten söylediler duygulandırdılar

Ankara Divriği Kültür Derneği tarafından organize edilen Geleneksel hale gelen Ses Yarışmasında 1. Hüseyin Duman, 2. Gülizar Pınar Dağdelen, 3. de Derya Polat oldu.

Ankara DKD'nin organize ettiği 2. Divriği Türküleri ses yarışması sonuçlandı. Bu yılın 1'inci Hüseyin Duman oldu. DKD adına ses yarışması komisyonunda DKD üyesi Veli Türk, Işık Aygün, Erdoğan Doğan ve Hasan Karabaş görev aldılar. Sunuculuğunu Özgür Taşkıran'ın yaptığı yarışmada jüri üyesi olarak, Kubilay Dökmetaş, İhsan Öztürk, Tuncay Balcı, Celal Yılmaz, Nurgül Ateş, Adem Aslandoğan, Ozan Sinemi, İrfan Dolaş, Dr.Muharrem Köse, Zeynep

Karababa ve Hüseyin Karakoç yaptılar. Yarışma başlamadan önce Divriğili sanatçı Celal Yılmaz güzel türkülerini seslendirdi. Yılmaz salondaki izleyicilerden sık alkış aldı. Ankara DKD Başkanı Muharrem Höbek ses yarışmasının önemine işaret ederek bir konuşma yaptı. Höbek, türkülerin toplum yaşamındaki önemine değinerek kültür içerisinde türkünün yerinin öncelikli olduğunu söyledi. Yarışmada geçen yılın dereceye giren yarışmacıları Bahar Doğan,

Nuray Zaman ve Nurcan ve Gülcan Hakverdi kardeşler de sahne alarak birlikte türkülerini söylediler. Yarışmada Jüri üyelerine Dernek tarafından birer plaket verildi. 2. Divriği Türküleri yarışmasının sponsorluğunu Rumeli İlaç adına İnsan Kaynakları Müdürü Işık Aygün üstlendi. Yarışmayı izlemek için CHP Sivas eski milletvekili Mahmut Işık, CHP eski milletvekili adayı Mevlüt Aslan, Divriği eski belediye başkanı Muharrem Yağbasan ve Divriği Vakfı Başkanı Cemal Karahalil izlediler.

Turnuvanın şampiyonu Ürük Köyü oldu

Ankara Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği 6. Köylerarası Futbol Turnuvası sona erdi. 6. Turnuvanın Şampiyonu ise Ürük Köyü Futbol Takımı oldu.

Köylerarası Geleneksel Dostluk ve kardeşlik için Futbol Turnuvası sona erdi. Natoyolu Can Spor Tesislerinde yaklaşık olarak 3 aydır süren turnuvalar 29 Mayıs Cumartesi günü sona erdi. Bu yılın şampiyonu Ürük Köyü, 2'inci Olukman, 3'üncü ise Göndüren oldu. Akşam saatlerinde oynanan kupa maçına izleyici olarak 1000 kişi katıldı. Finalde Karasar'ı 8 -3 yenen, Göndüren turnuvanın 3'üncüsü oldu. Daha sonra Ankara Divriği Kültür Derneği Yöneticileri, Divriği Vakfı yöneticileri, ve Köy Dernek yöneticilerinden oluşan karma iki takım da bir dostluk maçı yaptı ve finale geçildi. Karasar ve Göndüren köyleri arasında yapılan 3. lük maçıyla başladı Karasar'ı

8 - 3 yenen Göndüren 3'üncü olurken Olukman - Ürük final karşılaşmasından önce yapılan Final Maçı Divriği'ye ve turnuvaya yakışır

bir dostlukta ve kalitede sona erdi. Olukman'ı 10 - 7 yenen Ürük şampiyon olurken Turnuvada Olukman 2. Göndüren ise 3. oldu.

Maçlar sona erdikten sonra kupallar ve ödülleri verildi. Daha sonra yüzlerce kişinin birlikte çektiği halaylar ve havai fişek eşliğinde turnuva sona erdi.

İSMAİL ASIL

78is@windowslive.com

CHP Makas Değiştirebilir mi?

Geçen ay yalnız solda değil,sokaktaki her bir insanın gözü kulağı CHPdeki gelişmelere kilitlendi.Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunda kendini 'rehber partisi' gören ve gelmiş geçmiş bütün siyasi oluşumlarında kendilerini ona göre konumlandıran bir partideki gelişmeler elbette önemliydi.

Diğer bir önemi ise CHP'nin bundan sonra siyaseten nasıl bir hat çizmesi gerektiğidir. CHP uzun bir süre otoriter milliyetçi yaniyla, rejim koruyuculuğunun dışında bir işlev görmedi. 33. Kurultayda yeniden diziliste bu da alışkanlıklarını tümüyle terketmeye dönük emareler olmasa da, yeni yönelimlerin olabileceğinin sinyalleri verildi. Pek tabi siyasetini halk adına seçkinci elitler eliyle 'merkezden' yönetim biçimiyle, bir dönüşüm sağlanabilir mi elbette bunu da zaman tayin edecek. Sorun bugün için tek başına ne sayın Baykalın kendisi, nede Kılıçdaroğlu'dur. Sorun bizzat CHP'nin kendisidir...

Değişim sadece kıyafet ve kasket değişimiyle olmuyor. Asıl değişim zihniyette... Eğer değişimden bahsedilecekse, kuru kuruya bir laiklik söyleminden, yani salt rejim koruyuculuğundan çıkıp, kendine yeni yollar açmak zorunda...O yol da eğer sol ve sosyal-demokrasisi ise, o da sol ve demokrat olmanın evrensel değerlerinden geçiyor...Aynı zamanda toplumsal hayattaki çeşitliliğin farkında olmak ve farklı taleplerin taşıyıcısı olmaktan...Yoksa değişim, defalarca çiyenmiş bir sakızın yeni ambalajıyla, bu topluma yeniden sunmaktan ibaret kalır...

CHP bu toplumu daha uzun bir süre AKP ye mahkum etmek istemiyorsa eğer, önünde iki yol var... Bir, bugüne kadar layıkıyla sürdürmüş olduğu devlet partisi olma misyonunu terkedecek, iki, sol ve sosyal demokrat olmanın gereğini yerine getirecek...Taze bir kan gibi pompalanan Kılıçdaroğlu'nun söylemleri daha şimdiden sorgulamaya muhtaç gözüktüyor... Dolayısıyla Kılıçdaroğlu'nun hangi yolu seçebileceğinin ipuçlarını kongre konuşmalarında azda olsa çıkarabiliyoruz.

Özet olarak ne diyor sayın Kılıçdaroğlu? "Bu ülkenin temel sorunu işsizlik ve yoksulluktur, Ekonomik gelişme ve zenginleşme olursa hiçbir sorun kalmaz..." Ve onların kararları dayarsa-ki bu çok onur kırıcıbir söz- adını bile telafuz etmekten kaçındığı Kürt Sorunu da olmazmış...Otuz yıldır bu ülkenin kanayan yarasına dair tek söylediği işte bu Kılıçdaroğlu'nun...

Oysa ekonomik gelişme ve zenginleşme sonucu tüm bu kimliksel taleplerin de ortadan kalkacağını savunmak, ham bir hayalden ibaretir. Bu aynı zamanda çağımızın gerçekleriyle örtüşmemektedir. Eğer öyle olsaydı Sovyet Rusyası sonrası ve Balkanlarda once farklı etnik ve inançsal farklılıklar taşıyan halklar birbirlerine girmez, kendi yollarını ayırmazlardı.Yada bugün İspanyanın en zengin Katalanga bölgesi kendi talepleriyle ortaya çıkmazdı.

Demek'ki toplumları birarada tutmak için sadece zenginlik,yada midelerini düşünmek yetmiyormuş. İnsan olmaktan kaynaklı en doğal hakları uğruna, onları talep etmenin de çok doğal olduğunu bilmek gerekir. Dolayısıyla onların hak ve kültürel taleplerini yok saymak değil, herkes için demokratik haklarını sonuna kadar savunmak ve iade etmektir.Aksi halde ulusal çıkarlar adına tektipleştirici ve asilasyoncu zihniyetin dünyada ve kendi ülkemizde nelele mal olduğunu tarih sayfalarında bolca görüyoruz...

Biliyorsunuz uzunca bir süre sadece sınıfsal sömürü ve gelir dağılımın yol açtığı yoksulluklarla birlikte, kimlikler üzerinden mahrumiyetlerinde yaşandığı bir çağı yaşıyoruz.Tüm bu yoksunluk ve maduriyetlerin iç içe geçtiği, birinin diğerine önceliğinin olmadığı bir çağ...Ve biz de dünyada yaşanan bu süreçten elbette bağımsız değiliz. Özellikle 1980 lerden sonra bizde de kimi halkların gerek inançsal, gerekse kimliksel aydiiyetleri ve onların demokratik haklı talepleriyle öne çıkıp, yer yer gündem belirlediklerine şahit oluyoruz. Bugün için yoksuluğun yanında en yakıcı olanı da Kürt ve Alevi sorunudur.Bu mevcut realiteyi sadece CHPnin değil, tüm sol ve sosyalistlerin de görmesi gerekir.

Kuşkusuz yoksulluk-yolsuzluk, işsizlik ve adaletsizlik çok önemli. Ama kimliklerinden ve farklı inançlarından dolayı mağdur edilen ve yok sayılanlar da bir o kadar önemlidir. Kaldıki sadece yoksulluk ve sınıfsal sömürüyle tanımlanabilecek bir söylem,her şeye yetmiyor. Bu ülkenin ezilen yoksul insanları aynı zamanda kürt olmanın, alevi olmanın, yada farklı tercihlerinden dolayı bir ikinci ezilme biçimine tabi tutuluyorlar.

Dolayısıyla bu kapsamda ülke gündemiyle örtüşmeyen ve bir çözüm üretilmeyen hiçbir siyasetin başarı şansı yoktur. Hele hele parti içi demokrasinin bile baştan tüzükle kapatıldığı, meşruiyetini haktan değil, adeta 'parti devletine' dönüşmüş haliyle kimi güçlerden alan bir CHP'nin ne kadar bir şansı var, bunu hep birlikte göreceğiz...

Elbette beklentimiz ve de temennimiz;ırkçı-milliyetçilikten tümüyle arınmış, kendini konumlandırmış olduğu rejim koruyuculuğundan çıkıp tüm sistem madurların koruyucusuna çekilmiş bir CHP görmek...Gelmiş geçmiş teşebbüslerde dahil tüm darbelerle ve onların vesayet rejimine karşı tavır alıp onu asla bir seçenek olarak sunmayan ve hesap soran bir CHP dir...Zaten bugünleri yaşamamızın müsebebi onlar değilmi..?

Devam edelim : Pek tabi onların avukatlarına soyunmadan tüm derin yapıları ve çetelere karşı dik duran...Geçmişin ideolojik yapısıyla donup kalmadan, çağımızın öne çıkardığı gelişmelere toplum nezlinde karşılık bulan...Yerine göre geçmiş tarihimize yüzleşme baseretini gösterip ve asla milliyetçi heyanlara kapılmayan...Ve uluslararası gelişmelerde, ulusal çıkardan öte enternasyonal dayanışmayı gösteren...Sosyaldemokratlığın en temel işlevi olan demokrasiyi tüm kurumlarıyla önce kendi içinde içselleştiren...En önemlisiide ülkemiz için bir an evel toplumsal bir barışı sağlayacak olan adımlar atan bir CHP görmek...

Kısaca yüzünü sola ve onun değerlerine dönen bir CHP'nin bu ülkede gerçek solun da önünü açıp toplum nezlinde yeniden umut olabileceğini hesaba katmak gerekir...Ve başarabilirse eğer, öncelikle bir makas değişikliğine ihtiyaç var... Tez zamanda geçmişin bu ayak bağlarından kurtulmak zorunda...Aksi halde yaşanan bu mevcut durumdaki sorumlululuğu kabul edip bu değişim ve dönüşümü sağlamadan, kitleselleşse bile akibeti 1970 lerin CHP'sinden farklı olmayacaktır...

Divriği

İMTİYAZ SAHİBİ VE SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ
Renk Ajans Basım Yayın Hizmetleri Ticaret Limited Şirketi adına: **Birsen Bayar UYGUN**

Genel Yayın Yönetmeni: **Yahya Kemal BAYAR**
Yayın Koordinatörü: **Canan DUMAN**
Genel Müdür: **Özden UYGUN**

Haber Merkezi Müdürü: **Begüm ASLAN**
Görsel Tasarım: **Gülhan TAŞLI**
Reklam ve Satış Koordinatörü: **Saadet BAYAR - Akın ASLAN**
Teknik Yönetmen: **Esengül ÇILDIR, Gamze ÖZÇELİK**

Ankara Temsilcisi: Fatma AKAY
Divriği Temsilcisi: Yusuf GÜLDALİ
Antalya:Temsilcisi: Kemal Küçükkoçkaya
Bodrum Temsilcisi: Ecevit GÜRSOY

Yazı Kurulu: •Rıza GÜRÜNLÜ, Şahin KÜÇÜK, Cafer ÇELİK, Mustafa ÖZKER, İsmail ASLI, Mahmut SENGÜL, İsmail ÇINAR, Haydar YALÇIN, Müslüm DOĞAN, Hidir ÇAM, Nilüfer MURATOĞLU, Muharrem YAĞBASAN, Mustafa TARAKCI, Esat KORKMAZ, Sadık ÇELİK.
Yayın Danışma Kurulu: • **Divriği:** Muharrem YAĞBASAN, Metin ŞİMŞEK, Satılmış KILIÇ, Ali GENÇDAL • **İstanbul:** Beyzade ÖZKAHRAMAN, Zeynel ASLI, Yunus ÖZTEPE, Hasan YILMAZTÜRK, Hüseyin ŞAHİN, Ali ÖZMEN, Orhan ÖZDEMİR, Hüseyin GÜZELYILMAZ, Hasan GÜRSOY, Murtaza YILDIRIM Ali Rıza DUMAN, Musa CULHA, Hüseyin ETLİK, İbrahim CANONDE
Ankara : Şahin KÜÇÜK, Muharrem HÖBEK, Cemal KARAHALİL, Arif A. ATAY, Haydar YILMAZ, Hasan DOĞAN, Necati YILMAZ, Kemal DOĞAN, Müslüm DOĞAN, Mustafa ÇINAR, Enver KÖSEER **İzmir :** Yusuf METİN, Aziz ÇINAR **Antalya:** Ali HERGÜL, Kemal KÜÇÜKKOÇKAYA •**Bodrum:** Hidir ÇAM, Ecevit GÜRSOY •**Çorlu:** Zeki Yıldız •**Altınoluk:** Erzade YAKAR
YÖNETİM YERİ: Renk Ajans Basım Yayın Hizmetleri Tic. Ltd. Şti: Nakilbent Sok. No: 41/1 Sultanahmet/İST. **Tel: (0212) 458 82 16 - 516 29 84**
Fax.: (0212) 516 29 84 WEB ADRESİ: www.divrigi.com.tr **E-mail: divrigi@divrigi.com.tr**
BASKI: Murat Ofset Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti. Davutpaşa Cad. emintaş Davutpaşa Sitesi No: 103/272 Topkapı/İst. Tel: 0212.567 52 24
Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın Gazetemiz basın ve yayın meslek ilkelerine uymaya söz vermiştir.

MUHARREM YAĞBASAN

Ses Yarışması

muharrem.yagbasan@gmail.com

İki yıldan beri sürdürülen ses yarışması, bu yıl güzel bir organizasyonla gerçekleştirildi. Derneklerimiz adından da anlaşılabileceği gibi kültürel amaçlı faaliyetler yürütürler. Bu ses yarışmasındaki amaç, öncelikle yöremizde ve bunun yanında başka yörelerde, sesiyle, çaldığı enstrümanlarla başarılı olacak kişilere yardımcı olup, onların açılmasını sağlamaktır. Yarışmanın ana teması Divriği ve yöresinin halk türkülerini seslendirmek ve tanıtmaktır. Bu sene de her sene olduğu gibi çok değerli ve saygın ozan ve sanatçılardan oluşan jüri dereceye girenleri belirleyerek ödülleri takdim etti. Yine jüri bu yarışmaya katılan tüm adayları gönülümüzün birincisi ilan etti. Bu ifade gerçekten de yerinde bir değerlendirmeydi. Zira burada kendine güvenen, yarışmaya katılan yarışmacılar ileri ki zamanlarda konser ve çeşitli etkinliklere katılarak kendilerini halka kabul ettirdikleri takdirde tanınan sanatçılar olacaktırlar. Divriği'li olup, doğum yeri Divriği olan, kökeni Divriği olup ülkemizin farklı yerlerinde doğmuş olan hatta yurtdışında doğmuş olup Divriği türkülerini özüne uygun olarak seslendiren adayların tümünün gelecekte yollarının açık olmasını temenni ediyoruz. Tüm Divriği derneklerimiz bu tür etkinliklerle kültür ve geleneklerimizin ulusal ve uluslararası düzeyde tanıtımına yardımcı oluyorlar. Du değerli emeklerin boşa gitmemesini diliyoruz. Kültür ağırlıklı etkinliklerin düzenlenmesi daha çok yerel yönetimlere düşmektedir. Elbette yerel yönetimlerin öncelikli hizmetleri halkın temel ihtiyaçlarını karşılamaktır. Örneğin su, kanalizasyon, yol, yeşil alan, park bahçe ve benzeri hizmetler ancak bunların yanında bunlara koşut olan önemli hizmetlerde bulunmaktadır. Kültürel ve eğitsel etkinlikler gibi örneğin; konserler, festivaller, paneller, tiyatro ve diğer sanatsal etkinlikler düzenlemek.

Bu konuda yerel yönetimde görevli olduğum dönemde yaşadığım bir anımı sizinle paylaşmak istiyorum. Görevli bulunduğum zamanın ilk yıllarında 'Kültür, Sanat ve Maden Şenlikleri' düzenlemeye başladık. 1987 yılında düzenlediğimiz kültür ve sanat şenliklerine ünlü ozanımız Arif Sağ'da katıldı. Şenliklerden sonra bir mahallede yaşayan hanımın biri 'Bu belediye başkanının toprak halına(toprak başına),benim evimde su akımıyı bunlar hükümet meydanında davul dövdürüyü' demiş. Vatandaşlardan biri gelip bunu bana aktardı. Ben bu söze hiç darılıp, gücenmedim hatta gayet haklı bulup evinde musluğundan su akmayan bir vatandaşın kültür ve sanat etkinliğini gereksiz göreceğini anladım. Sonraki yıllarda halkın temel ihtiyaçları yavaş yavaş sağlanmaya başlandı ve bunlara paralel olarak da kültürel etkinlikler devam etti. Daha sonra ki yıllarda özellikle bu hanıma gidip aynı düşüncede olup olmadığını sordum. Kendisi artık davul dövdürmenin hak edildiğini söyledi. Söyleyeceğim o ki; yerel yönetimler önce temel ihtiyaçları karşılayarak ama bunun yanında halkı bilgilendirip, eğitmek için gerekli faaliyetleri düzenleyip bunu kesinlikle aksatmayarak halkın ciddi bir katılımını sağlayabilirler. Kültürel ve sanatsal faaliyetlerde insanın gelişimine ve sosyalleşmesine katkı sağlayan önemli unsurlardır.

Ne deyim düzen bozuk, zaman kötü

Garip Hıdır ile söyleştik. 5 yüzün üzerinde şiiri ve onlarca bestesi olan Garip Hıdır Divriği'nin Güneş Köyü'nden.

» **Önce sizi biraz tanıyalım izin verirsiniz? Garip Hıdır kimdir?**
Asıl adım Hıdır Culha. Mahlas olarak Ozan Garip Hıdır ismini kullanıyorum.1960 da Divriği'nin Güneş Köyü'nde Hızır orucu tutulurken ,soğuk bir kış günü dünyaya gelmişim bu nedenle ismim Hıdır konmuş. Benden büyük üç ablam var bende ailenin ilk ve tek erkek evladı olduğum için doğumuma çok sevinilmiş. Benden sonra üç kız kardeşim daha doğdu.Babamın adı Yusuf annemin adı ise Fatma. Annem sağ babam 1986 yılında geçirdiği bir tren kazasında hayatını kaybetti Okula başlamadan bir süre önce kuzu yaymaya başladım ardından okul çağına gelince Güneş İstasyonu'nda ilkokulu okudum maddiyattan dolayı ilkokuldan sonra okula devam edemedim, daha sonra liseyi Sivas'ta tamamladım. Evliyim 3 çocuğum var.Şuan Ankara'da yaşıyorum ve emekliyim.

» **Neden Garip mahlası'nı kullanıyorsunuz?**
İlk zamanlar Dertli Hıdır ismini kullandım. Fakat dertli mahlasını biraz ağır buldum bunun üzerine tercihim Garip Hıdır dan yana kullandım Garip mahlasını seçme nedenimde bazen çok duygusallaşıyor kendimi çok garip hissediyor olmam.

» **Kaç yıldır şiir yazıyorsunuz? Şiir yazmaya ne zaman ve nasıl başladınız?**
Aslında ilk olarak söz yazma değil de söz ve besteyi birlikte yapmaya başladım.20 yaşlarında da müzik olmadan şiirler yazmaya başladım. Sözün kıyası 30 seneyi aşkın bir süredir şiir yazıyorum.

» **Ozanlık geleneğini de sürdürüyorsunuz. Konserler ve dinletiler veriyorsunuz. Biraz da bundan bahsedermisiniz? Saz çalıp söyleme serüveniniz nasıl başladı?**
Evet ozanlık geleneğini aktif olarak sürdürüyorum. Ben bu gelenekte ağırlıklı olarak Çamşış Yöresi'nin halk ozanlarından etkilendim. Çamşış Ağız tarzında eserlerim mevcut. Konserlere yoğun olmamakla beraber fırsat bulduğum kadariyle katılıyorum. En son konserim bu yıl Ordu Üniversitesinin düzenlediği Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde idi.Dinletileri ise daha çok özel davetlerde yapıyorum, restoran bar gibi mekanlardan da teklifler aldım fakat

rahatsızlığım dolayısıyla bu tür eğlence yerlerinde faaliyetlerim olmadı. Saz ile olan serüvenim 4-5 yaşlarında maşa ile başladım daha sonra on iki yaşıma geldiğimde köy düğünlerinde ve çeşitli toplantılarda saz çalıp türkü söylüyordum ve halen devam ettiriyorum.

» **Nerelerde sahne alıyorsunuz? Sizi nerelerde dinleyebiliyor hayranlarınız?**
Yukarıda belirttiğim gibi eğlence mekanlarında rahatsızlığım dolayısıyla görev yapamıyorum. Ancak derneklerin düzenlediği etkinlikler,konserler ,dost eğlence ve toplantıları gibi yerlerde sahne alıyorum. Ayrıca uygun olursa radyo ve tv programlarına da katılıyorum.

» **Ozanlık geleneğinden bahsedermisiniz. Bir kişi ben ozan olacağım dese ozan olabilir mi? Ozan olmanın sırları nelerdir?**
Gelenek olarak düşündüğümüzde Ozanlık,Türk toplumunun var olmasıyla yaşıttır. Kimi zaman usta çırak ilişkisi ile kimi zaman sevgisini dile getirerek bazen de Pir Sultan'da olduğu gibi bozuk düzene karşı çıkarak, Ozanlığın günümüze kadar ulaşması sağlanmıştır. Bu işin sırrı nedir sorusuna ozanlığın sırrı yoktur cevabını verebilirim Kişie bir cümle olacak ama şunu söyleyebilirim; ozan olunmuyor ozan doğuluyor..

» **Dönem hızla değişiyor. Geçmişle bugünü kıyasladığınızda, ozanlık geleneğinin bugünkü durumunu nasıl**

yorumlarsınız? Ozanlık geleneği bitiyormu yoksa?
Geçmişte ozanlarımız bizim inanç ve kültürl evlerimiz olan cem evlerinde bu kültürü güzel ve disiplinli bir şekilde sürdürme gelmişler.Ayrıca köy odaları kahvelerde düğün ve dost toplantılarında sanatlarını icra ederlerdi. İşte usta çırak ilişkisi de burada başlıyordu. Şimdi televizyonların internet gibi iletişim araçlarının etkisiyle ozanlığa ilgi azaldı.Yukarıda belirttiğim gibi ozanlık bitmez fakat eskiye göre şimdiki ozanlarımız biraz yavan ,yani etkileyici olamıyoruz. Bizim yedi ulu ozanlarımız Pir Sultan, Şah Hatayi yakın dönemin Aşık Veyse, Mahsuni, Feyzullah Çınar, Mahmut Erdal ve saymadığım ustaların tadında olan ozanlarımız günden güne azalıyor.

» **Bugüne kadar kaç şiir yazdınız, kaç kitap çıkardınız? Bu şiirlerinizin kaç bestelendi?**
Bu güne kadar 500 üzerinde şiir yazdım bunlar dışında 100 üzerinde bestesi ile birlikte olan yani türkü formatında sözlerim var. Yani 600 ün üzerinde şiirim var diyebilirim. Bugüne kadar sadece bir tane Bağ Çiçekleri adlı şiir kitabım yayınlandı.

» **Bildiğimiz kadariyle sizin besteleriniz de var. Bu bestelerinizi okuyan sanatçılar kimler?**
Evet yüzün üzerinde bestem var

bunlardan bazılarını,İlke Türkdogan Hüseyin Karakoç, Hikmet Karadeniz ,Ramazan Yıldırım ve Gökhan isimli genç bir arkadaş okudu .Bu sıralarda da bir kaç kişi daha çeşitli türkülerime talip oldu ancak henüz görüşmeler tamamlanmadı.

» **Kitap, Kaset veya cd çalışmalarınız oldu mu?**
Henüz bir kitabım birde kasetim var.Şuan bir kitap yapabilecek sayıda şiirim ayrıca stüdyoda bekleyen bir türkü albümüm var. Fakat maddi olanaksızlıklar nedeniyle eserlerimi halkla buluşturamıyorum.

» **Son olarak söylemek istediğiniz birşey varmı?**

DÜZEN BOZUK
Ben de bu dünyada yaşıyom amma İstesem de mutlu olamıyorum Aklım çalışmıyor kötü zamana Emek verdim hakkım alamıyorum Ne deyim zaman bozuk Ne deyim düzen bozuk Ne deyim ezen bozuk Ne deyim üzen bozuk

DOYAMIYORUZ
Emek zenginiyiz ekmek fakiri Ne kadar çalışsak doyamıyoruz Yıllarca savunduk yanlış fikiri Nedense bir türlü ayamıyoruz Bitti günden güne tükendi katık Fakirin umudu çöpte ki atık Kuru soğandan da vaz geçtik atık Doyasıya ekmek yiyemiyoruz Ahmede, Mehmede,Kamuranlara Boyun eğdik bizi sömürenlere Başımızın etin kemirenlere Hakkımızı verin diyemiyoruz Toplum namertlerde şeref aradı Ne dur dedi nede ayak diredi Devirde acayip kullar türedi Basın yazamıyor duyamıyoruz Hak var iken haksızlığa koşmadık Bildiğimiz doğru yaldan şaşmadık Sözümüzden dönüp geri kaçmadık Özümüz sağlamdır kayamıyoruz Garip Hıdır der ki poşet dolmuyor Aldığımız maaş kafi gelmiyor Fakir fukaranın yüzü gülmüyor Akşamdan sabaha bir şey kalmıyor Yerine yenisin koyamıyoruz ... Daha güzel bir Türkiye için, daha güzel bir dünya için, yarınları güvence altında, korkusuz, savaşız, sömürsüz, aydınlık yarınlar diliyorum.

Özel EKO TOM TIP MERKEZİ

Uz. Dr. Okan Bektaş YILDIRIM
Başhekim

Sağlığınız Emin Ellerde

7 gün 24 saat

BRANŞLARIMIZ

DAHİLİYE
Diabet (Şeker Hastalığı) Takibi
Tansiyon Takibi

KARDİYOLOJİ
Ekokardiyografi
Efor Testi - EKG
Tansiyon Holter-Ritim Holter

GENEL CERRAHI
Endoskopi
Kolonoskopi
Gastroskopi

KADIN DOĞUM
Ultrason, Gebe Takibi
Rahim Ağzı Kanserli Taraması ve Aşısı
Rahim Ağzı Yara Yakılması ve Dondurulması
Kısırlık Takibi ve Tedavisi

ÇOCUK HASTALIKLARI
Sağlıklı Bebek - Çocuk İzleme
Bağışıklama (Aşı) Takibi
Hasta Çocuk Muayenesi

KULAK BURUN BOĞAZ
Endoskopik Muayene

RADYOLOJİ
Ultrason, Doppler
Röntgen, MR, BT

LABORATUAR TETKİKLERİ

PSIKİYATRİ

0212 Psikiyatri Randevu 615 77 77

Randevu Tel: (0212) 578 64 61-62-63 Fax: (0212) 578 64 60

Sevk almadan SGK (Sosyal Güvenlik Kurumu) ile anlaşmalıdır.

Merkez Mah. Salihpaşa Cad. Huzur Sokak No: 4/A Gaziosmanpaşa / İSTANBUL
Tel: (0212) 578 64 61-62-63 Fax: (0212) 578 64 60 info@ekotom.com.tr ■ www.ekotom.com.tr

Div Arkadaş RESTAURANT
ET ve KANAT

Lezzetin yıllardır değişmeyen adresi

Beyaz ve Kırmızı Et'te Geniş Ürün Yelpazesi...

300 kişilik iç mekan, 150 kişilik modern bahçe ve profesyonel ekibi ile mekanların DİVA'sında muhabbetlerinizi ARKADAŞ'ça olmasını sağlıyoruz.

Haftanın 3 günü **"Canlı Müzik"**
Alternatif Fiks Menüler
Zengin Meze Çeşitleri

Paket Servisimiz Vardır • Gündüz Servisimiz Vardır

DIGITURK YAYINI WIRELESS İNTERNET BAĞÇE / GARDEN ÇOCUK OYUN ALANI OTOPARK

Kordonboyu Mah. Tekel Cad. Meltem Sk. No:2 Kartal / İSTANBUL
Tel: 0216 374 24 24 Faks: 0216 374 24 49
e-mail: info@divarkadas.com www.divarkadas.com